

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 280

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
419.	— Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „SEVERINA” — S.A.	1-2		
420.	— Hotărâre privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „MATCON” — S.A.	2		
		421.	— Hotărâre privind aprobarea unor licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A.	3
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI				
		63.	— Ordin privind punerea în aplicare a regulamentelor și instrucțiunilor Consiliului Concurenței elaborate în baza Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare	3-80

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „SEVERINA” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, al art. 21 alin. (1) și al art. 60 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „SEVERINA” — S.A., cu sediul în localitatea Ineu, Str. Rahovei nr. 10, județul Arad, în calitate de concesionar, pentru zăcămintul de argilă comună

din perimetrul Sebiș—Bârsa, situat în localitatea Sebiș, județul Arad, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Stabilirea și plata taxei anuale de exploatare se fac în condițiile prevăzute la art. X din anexa la prezenta hotărâre.

*) Anexa se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

Art. 3. — Stabilirea și plata redevenței se fac în condițiile prevăzute la art. XI din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Cuantumul majorărilor de întârziere, prevăzut la art. X pct. 10.1.3 și la art. XI pct. 11.2.4 din anexa la prezenta hotărâre, se stabilește la nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 108 din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 5. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 23 martie 2004.
Nr. 419.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unei licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „MATCON” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, al art. 21 alin. (1) și al art. 60 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licența de concesiune a activității miniere de exploatare pentru nisipuri și pietrișuri, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „MATCON” — S.A., cu sediul în municipiul Bistrița, Str. Romană nr. 17A, județul Bistrița-Năsăud, în calitate de concesionar, în perimetrul Cristeștii Ciceului, situat în comuna Uriu, județul Bistrița-Năsăud, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Stabilirea și plata taxei anuale de exploatare se fac în condițiile prevăzute la art. X din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Stabilirea și plata redevenței se fac în condițiile prevăzute la art. XI din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Cuantumul majorărilor de întârziere, prevăzut la art. X pct. 10.1.3 și la art. XI pct. 11.2.4 din anexa la prezenta hotărâre, se stabilește la nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 5. — Licența de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzută la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 23 martie 2004.
Nr. 420.

*) Anexa se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Compania Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 13, al art. 21 alin. (1) și al art. 60 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă licențele de concesiune a activității miniere de exploatare a lignitului, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Compania Națională a Lignitului „Oltenia” — S.A., cu sediul în municipiul Târgu Jiu, str. Tudor Vladimirescu nr. 1—15, cod 1400, județul Gorj, în calitate de concesionar, în perimetrele Ruget, Rovinari Est și Gârla, județul Gorj, prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 3*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Stabilirea și plata taxei anuale de exploatare se fac în condițiile prevăzute la art. X din anexele la prezenta hotărâre.

Art. 3. — Stabilirea și plata redevenței se fac în condițiile prevăzute la art. XI din anexele la prezenta hotărâre.

Art. 4. — Quantumul majorărilor de întârziere, prevăzut la art. X pct. 10.1.3 și la art. XI pct. 11.2.4 din anexele la prezenta hotărâre, se stabilește la nivelul dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Art. 5. — Licențele de concesiune a activității miniere de exploatare prevăzute la art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,
Dan Ioan Popescu

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 23 martie 2004.
Nr. 421.

*) Anexele nr. 1, 2 și 3 se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN**privind punerea în aplicare a regulamentelor și instrucțiunilor Consiliului Concurenței elaborate în baza Legii concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare**

În baza:

— Decretului nr. 57/2004 pentru numirea membrilor Plenului Consiliului Concurenței;
— prevederilor art. 21 alin. (4) lit. f), ale art. 28 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 29 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare,
și având în vedere avizul favorabil al Consiliului Legislativ,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței se pun în aplicare următoarele regulamente și instrucțiuni, prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 3*) care fac parte integrantă din prezentul ordin:

— Regulament privind aplicarea art. 5 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 în cazul înțelegerilor verticale din sectorul autovehiculelor;

— Regulament privind autorizarea concentrărilor economice;

— Instrucțiuni privind măsurile corective acceptabile în cazul autorizării condiționate a unor concentrări economice.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin, regulamentele și instrucțiunile menționate la art. 1 vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Mihai Berinde

București, 29 martie 2004.
Nr. 63.

*) Anexele nr. 1, 2 și 3 sunt reproduse în facsimil.

Regulament privind aplicarea art. 5 alin. (2) din Legea concurenței nr.21/1996 în cazul înțelegerilor verticale din sectorul autovehiculelor

În temeiul art. 28 alin.(1) și (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament:

Introducere

Prin înțelegere verticală se înțelege orice acord sau practică concertată convenite între doi sau mai mulți agenți economici - fiecare operând, în scopul îndeplinirii acordului respectiv, la niveluri diferite ale lanțului de producție ori de distribuție – referitoare la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde anumite produse sau servicii.

Articolul 5 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 (denumită în continuare *lege*) reprezintă cadrul legal pentru abordarea înțelegerilor verticale în contextul asigurării protecției, menținerii și stimulării efective a concurenței, având în vedere atât efectele anticoncurențiale cât și beneficiile economice ale acestora.

Referitor la sectorul autovehiculelor, particularitățile și specificul pieței fac necesară existența unor înțelegeri verticale care, însă, trebuie supuse unor reguli mai stricte decât cele aplicabile în cadrul general al înțelegerilor verticale, așa cum a apreciat și Comisia Europeană, care a adoptat *Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 privind aplicarea art. 81 (3) din Tratat la categorii de înțelegeri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor*.

În perspectiva integrării României în Uniunea Europeană și datorită necesității armonizării cadrului legislativ în domeniul concurenței cu cel european, Consiliul Concurenței a considerat necesară preluarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1400/2002, în concordanța cu specificul sectorului autovehiculelor și al pieței românești.

Prin adoptarea prezentului Regulament se instituie, după modelul european, reguli mai stricte în sectorul autovehiculelor decât cele prevăzute în vechea reglementare, respectiv în Capitolul VIII din „*Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din lege privind practicile anticoncurențiale*”.

Articolul 1 Prevederi generale

(1) Definiții

În aplicarea prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

- a) “agenți economici concurenți” sunt furnizori actuali sau potențiali pe aceeași piață a produsului, piață care cuprinde bunurile sau serviciile pe care cumpărătorul le consideră interschimbabile sau substituibile cu bunurile sau serviciile care fac obiectul înțelegerii, în considerarea caracteristicilor, prețului și utilizării căreia ele îi sunt destinate;

- b) "obligația de non-concurență" reprezintă orice obligație directă sau indirectă care îl împiedică pe cumpărător să producă, să cumpere, să vândă sau să revândă bunuri sau servicii care sunt în concurență cu cele care fac obiectul înțelegerii, sau orice obligație directă sau indirectă care impune cumpărătorului să achiziționeze de la furnizor sau de la un alt agent economic desemnat de către furnizor mai mult de 30% din achizițiile sale totale - însumând atât bunuri sau servicii prevăzute în contract cât și bunuri sau servicii interschimbabile sau substituibile pe piața în cauză - calculate pe baza valorii achizițiilor efectuate de acesta în cursul anului precedent. Obligația impusă distribuitorului de a vinde autovehiculele altor furnizori în zone de vânzare separate în cadrul spațiului de expunere, în scopul de a evita orice confuzie între mărci nu constituie o obligație de non-concurență în sensul prezentului regulament. Obligația impusă distribuitorului de a angaja personal de vânzare specific pentru fiecare marcă de autovehicule este considerată o obligație de non-concurență în sensul prezentului regulament, cu excepția cazului în care distribuitorul decide să angajeze personal specific pentru fiecare marcă iar furnizorul suportă financiar toate costurile suplimentare implicate;
- c) "înțelegerile verticale" sunt acordurile sau practicile concertate convenite între doi sau mai mulți agenți economici - fiecare dintre ei operând, în scopul îndeplinirii acordului respectiv, la niveluri diferite ale lanțului de producție sau de distribuție;
- d) "restricționări verticale" sunt restricții de concurență care cad sub incidența art.5 alin. (1) din lege, atunci când acestea sunt cuprinse într-o înțelegere verticală;
- e) "obligația de vânzare exclusivă" reprezintă orice obligație directă sau indirectă care impune furnizorului să vândă bunurile sau serviciile care fac obiectul înțelegerii către un singur cumpărător pe piața românească, în vederea revânzării sau a unei utilizări specifice;
- f) "sistem de distribuție selectivă" este acel sistem de distribuție în care furnizorul se angajează să vândă bunurile sau serviciile prevăzute în contract, direct sau indirect, numai distribuitorilor sau reparatorilor selecționați pe baza unor criterii prestabilite, și în care acești distribuitori sau reparatori se angajează să nu vândă aceste bunuri sau servicii unor distribuitori neagreați sau reparatori independenți, fără a aduce atingere facultății de a vinde piese de schimb reparatorilor independenți sau obligației de a furniza operatorilor independenți toate informațiile cu caracter tehnic, sisteme de diagnosticare, utilaje și specializarea necesare pentru repararea și întreținerea autovehiculelor sau pentru aplicarea măsurilor de protecție a mediului;
- g) "sistem de distribuție selectivă cantitativă" este acel sistem de distribuție selectivă în care furnizorul aplică, pentru a selecționa distribuitorii și reparatorii, criterii care limitează în mod direct numărul acestora;
- h) "sistem de distribuție selectivă calitativă" este acel sistem de distribuție selectivă în care furnizorul aplică, pentru a selecționa distribuitorii și reparatorii, criterii pur calitative, cerute de natura bunurilor sau serviciilor care fac obiectul înțelegerii, stabilite uniform pentru toți distribuitorii sau reparatorii care doresc să adere la sistemul de distribuție, aplicate în mod nediscriminatoriu și fără a limita în mod direct numărul de distribuitori sau de reparatori;
- i) "drepturile de proprietate intelectuală" includ drepturile de proprietate industrială, drepturile de autor și drepturile conexe;
- j) "know-how"-ul reprezintă un ansamblu secret, substanțial și identificat de informații practice ne brevetate, rezultat al experienței furnizorului și testate de către acesta; în acest context, "secret" semnifică faptul că know-how-ul, în ansamblul acestuia sau într-o anumită configurație sau asamblare a componentelor sale, nu este în general

cunoscut sau accesibil; "substanțial" înseamnă că know-how-ul include informații indispensabile pentru cumpărător în scopul utilizării, vânzării sau revânzării bunurilor sau serviciilor prevăzute în acord; "identificat" reprezintă faptul că know-how-ul trebuie să fie descris într-o manieră suficient de completă ca să permită verificarea îndeplinirii de către acesta a criteriilor de confidențialitate și substanțialitate;

- k) "cumpărător": este agentul economic (indiferent că acesta este distribuitor sau reparator) care vinde bunuri sau servicii pe contul unui alt agent economic;
- l) "reparator agreat" înseamnă un prestator de servicii de reparații și de întreținere a autovehiculelor care activează în cadrul unui sistem de distribuție creat de către un furnizor de autovehicule;
- m) "reparator independent" înseamnă un prestator de servicii de reparații și întreținere a autovehiculelor care nu activează în cadrul sistemului de distribuție creat de furnizorul autovehiculelor pentru care el asigură reparațiile sau întreținerea. Un reparator agreat care activează în cadrul sistemului de distribuție al unui anumit furnizor, este considerat reparator independent, în înțelesul prezentului regulament, în toate cazurile în care el furnizează servicii de reparații și întreținere pentru autovehiculele unui alt furnizor, din al cărui sistem de distribuție el nu face parte;
- n) "autovehicul" înseamnă un vehicul cu autopropulsie, cu cel puțin trei roți, destinat a fi utilizat pe drumurile publice;
- o) "autovehicul pentru pasageri" înseamnă un autovehicul destinat transportului de persoane care are maximum opt locuri, în afară de locul șoferului;
- p) "autoutilitare ușoare" înseamnă un autovehicul destinat transportului de mărfuri sau de persoane a cărui masă totală este de maximum 3,5 tone ; în cazul în care o autoutilitară ușoară este comercializată și într-o versiune a cărei masă totală depășește 3,5 tone, toate versiunile acesteia sunt considerate ca fiind autoutilitare ușoare;
- q) "gama vizată în înțelegere (contract)" reprezintă toate modelele de autovehicule oferite spre vânzare de către furnizor distribuitorului;
- r) "autovehicul corespunzător unui model din gama vizată în contract" înseamnă un vehicul care face obiectul unui acord de distribuție cu un alt agent economic din cadrul sistemului de distribuție creat de producător, sau cu consimțământul acestuia, și:
 - i) pe care constructorul îl fabrică sau îl montează în serie, și
 - ii) a cărui caroserie este de formă identică și ale cărui tren de rulare, grup motopropulsor și tip de motor sunt identice cu cele ale vehiculelor din gama vizată în contract;
- s) "piese de schimb" înseamnă bunuri care sunt destinate a fi montate în sau pe un autovehicul pentru a înlocui componentele respectivului vehicul, inclusiv bunuri precum lubrifianții care sunt necesari utilizării unui autovehicul, cu excepția benzinei;
- t) "piese de schimb originale" înseamnă piese de schimb care sunt de aceeași calitate cu componentele utilizate la montarea unui autovehicul și care sunt produse conform specificațiilor și standardelor de producție furnizate de către producătorul de autovehicule pentru fabricarea componentelor sau pieselor de schimb destinate autovehiculului în cauză. În această categorie se includ piesele de schimb fabricate pe aceeași linie de producție ca respectivele componente. Se prezumă până la proba contrarie că piesele sunt piese de schimb originale dacă producătorul pieselor certifică faptul că acestea sunt de aceeași calitate cu cea a componentelor utilizate pentru asamblarea vehiculului în cauză și au fost fabricate conform specificațiilor și standardelor de producție ale constructorului autovehiculului;

- u) "piese de schimb de calitate echivalentă" înseamnă exclusiv piesele de schimb fabricate de oricare agent economic capabil să certifice în orice moment că acestea sunt de o calitate echivalentă cu cea a componentelor care sunt sau au fost utilizate la asamblarea autovehiculelor în cauză;
- v) "agenți economici din cadrul sistemului de distribuție" înseamnă producătorul și agenții economici însărcinați de acesta sau având consimțământul acestuia pentru distribuția, repararea sau întreținerea bunurilor care fac obiectul contractului sau a unor bunuri corespunzătoare acestora;
- w) "utilizator final" include și companiile de leasing, cu excepția contractelor de leasing care prevăd cesiunea proprietății sau opțiunea de cumpărare a autovehiculului înainte de expirarea contractului de leasing.

(2) Termenii "agent economic", "furnizor", "cumpărător", "distribuitor" și "reparator" vor include și agenți economici care sunt în legătură cu aceștia (legați).
Sunt considerați ca "agenți economici legați":

a) agenții economici în care o parte la contract dispune, direct sau indirect:

- i) de mai mult de jumătate din drepturile de vot, sau
- ii) de puterea de a desemna mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație, ai consiliului de supraveghere sau ai organelor care reprezintă legal agentul economic, sau
- iii) de dreptul de a gestiona afacerile agentului economic;

b) agenții economici care dispun, direct sau indirect, într-una din părțile la contract, de drepturile sau puterile enumerate la lit. a);

c) agenții economici în care un agent economic din cei vizați la lit. b) dispune, direct sau indirect, de drepturile sau puterile enumerate la lit. a);

d) agenții economici în care una din părțile la contract cu unul sau mai mulți agenți economici din cei prevăzuți la lit. a), b) sau c) ori agenții economici în care doi sau mai mulți din agenții economici prevăzuți la lit. a), b) sau c) dispun împreună de drepturile sau puterile enumerate la lit. a);

e) agenții economici la care drepturile sau puterile enumerate la lit. a) sunt deținute împreună de către:

- i) părțile la contract sau agenții economici legați cu acestea, menționați la lit. a)-d), sau
- ii) una sau mai multe din părțile la contract ori unul sau mai mulți agenți economici legați cu acestea, menționați la lit. a)-d) și unul sau mai mulți terți.

Articolul 2

Înțelegeri verticale care nu intră sub incidența art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996

Prevederile art. 5 alin. (1) din lege nu sunt aplicabile înțelegerilor verticale convenite între agenți economici care fac parte din același grup, așa cum este acesta definit în „Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament

anticoncurențial, prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, și în cazurile de concentrare economică” .

Articolul 3 **Sfera de aplicare a exceptării**

(1) Înțelegerile verticale referitoare la condițiile în care părțile pot cumpăra, vinde sau revinde autovehicule noi, piese de schimb pentru autovehicule sau servicii de reparații și întreținere a autovehiculelor sunt exceptate de la interdicția prevăzută la art. 5 alin. (1) din lege, în conformitate cu prezentul regulament și potrivit art. 5 alin. (2) din lege. Exceptarea se aplică în măsura în care aceste înțelegeri verticale conțin restricționări verticale.

(2) Exceptarea prevăzută la alin.(1) se aplică și următoarelor categorii de înțelegeri verticale:

a) înțelegerile verticale încheiate între o asociație de agenți economici și membrii săi, sau între o astfel de asociație și furnizorii săi, doar în măsura în care toți membrii asociației sunt distribuitori de autovehicule sau de piese de schimb pentru autovehicule sau reparatori și sub rezerva că nici un membru al asociației respective, împreună cu grupul de agenți economici legați de acesta, să nu realizeze o cifră de afaceri anuală mai mare decât plafonul stabilit anual de către Consiliul Concurenței, pentru armonizarea graduală cu nivelul plafonului din reglementările europene în domeniu; înțelegerile verticale încheiate de către aceste asociații sunt acoperite de prezentul regulament fără a aduce atingere aplicării art. 5 alin. (1) din lege înțelegerilor orizontale încheiate între membrii asociației sau deciziilor adoptate de către asociație;

b) înțelegerile verticale care conțin dispoziții cu privire la cesiunea către cumpărător sau utilizarea de către cumpărător a unor drepturi de proprietate intelectuală, cu condiția ca aceste prevederi să nu constituie obiectul principal al unor asemenea înțelegeri și ca ele să fie legate în mod direct de utilizarea, vânzarea sau revânzarea de bunuri sau servicii de către cumpărător sau clienții acestuia. Exceptarea se aplică sub rezerva ca respectivele dispoziții să nu comporte restricționări ale concurenței vizând bunurile sau serviciile obiect al înțelegerii, având un obiect sau un efect identic celui al restricționărilor verticale neexceptate în baza prezentului regulament.

(3) Exceptarea prevăzută la alin.(1) nu se aplica înțelegerilor verticale încheiate între agenți economici concurenți.

(4) Cu toate acestea, exceptarea se aplică în cazul în care agenți economici concurenți încheie o înțelegere verticală nereciprocă și este îndeplinită una din condițiile următoare:

a) cifra de afaceri anuală totală a cumpărătorului nu depășește plafonul stabilit anual de către Consiliul Concurenței, pentru armonizarea graduală cu nivelul plafonului din reglementările europene în domeniu;

b) furnizorul este un producător și un distribuitor de bunuri, în timp ce cumpărătorul este un distribuitor care nu fabrică bunuri concurente cu bunurile care fac obiectul înțelegerii;

c) furnizorul este un prestator de servicii pe mai multe niveluri de activitate comercială, în timp ce cumpărătorul nu furnizează servicii concurente la nivelul de activitate comercială la care el cumpără serviciile prevăzute în înțelegere.

Articolul 4 **Condiții generale ale exceptării**

(1) Sub rezerva prevederilor alin.(2) - (7), exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca partea de piață deținută de furnizor să nu depășească 30% din piață în cauză pe care el vinde autovehiculele noi, piesele de schimb pentru autovehicule sau serviciile de reparații și întreținere. Pentru înțelegerile care stabilesc sisteme de distribuție selectivă cantitativă pentru vânzarea de autovehicule noi, pragul referitor la cota de piață pentru aplicarea exceptării este de 40%. Aceste praguri nu se aplica înțelegerilor care instituie sisteme de distribuție selectivă calitativă.

(2) În cazul înțelegerilor verticale care conțin obligații de furnizare exclusivă, exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca partea de piață deținută de cumpărător să nu depășească 30% din piață în cauză pe care el cumpără bunurile sau serviciile prevăzute în acord.

(3) Exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca înțelegerea verticală încheiată cu un distribuitor sau reparator să prevadă că furnizorul acceptă cesiunea drepturilor și a obligațiilor decurgând din înțelegerea verticală către un alt distribuitor sau reparator din cadrul sistemului de distribuție și ales de către fostul distribuitor sau reparator.

(4) În scopul de a evita ca un furnizor să nu rezilieze o înțelegere verticală cu un distribuitor sau reparator din cauza unor practici care nu pot face obiect de restricționări în cazul prezentului regulament, exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca înțelegerea verticală convenită cu un distribuitor sau reparator să prevadă că un furnizor care dorește să notifice rezilierea unui contract este ținut să facă aceasta în scris, specificând motivele obiective și transparente ale deciziei de reziliere.

(5) Exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca înțelegerea verticală încheiată de către furnizorul de autovehicule noi cu un distribuitor sau reparator agreeat să prevadă:

a) că înțelegerea se încheie pentru o durată de cel puțin cinci ani; în acest caz, fiecare parte trebuie să se angajeze să notifice celeilalte părți cu cel puțin șase luni înainte intenția de a nu reînnoi înțelegerea;

b) sau că înțelegerea este încheiată pe durată nedeterminată; în acest caz, termenul uzual de reziliere trebuie să fie pentru ambele părți de cel puțin doi ani; acest termen se reduce la cel puțin un an atunci când:

i) furnizorul este obligat, în baza legii sau a unei convenții speciale, să plătească o despăgubire adecvată la rezilierea înțelegerii, sau

ii) furnizorul reziliază înțelegerea pe motivul necesității de a reorganiza întreaga rețea sau o parte substanțială a acesteia.

(6) Exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) se aplică sub condiția ca înțelegerea verticală să prevadă dreptul fiecărei părți de a recurge la un expert independent sau arbitru în cazul litigiilor referitoare la respectarea obligațiilor contractuale, dar fără a prejudicia dreptul fiecărei pari de a sesiza instanța judecătorească competentă. Litigiile se pot referi în special, la:

a) obligații de furnizare;

b) stabilirea sau realizarea obiectivelor de vânzare;

c) respectarea obiectivelor în materie de stocuri;

d) respectarea unei obligații de a furniza sau de a utiliza vehicule demonstrative;

e) condițiile guvernând vânzarea de autovehicule de mărci diferite;

- f) problema de a ști dacă interdicția de a-și exercita activități într-un stabiliment neagreat limitează capacitatea distribuitorului de autovehicule, altele decât cele pentru pasageri sau autoutilitare ușoare, de a-și extinde activitățile;
- g) problema de a ști dacă rezilierea unui contract este justificată de motivele menționate în notificarea prealabilă de reziliere (preaviz).

(7) Pentru aplicarea prevederilor alineatelor precedente, partea de piață deținută de către agenții economici la care se face referire în art. 1 alin. (2) lit. e) va fi calculată în fracțiuni egale pentru fiecare agent economic dispunând de drepturile sau puterile enumerate la art. 1 alin. (2) lit. e).

Articolul 5

Restricționări care exclud înțelegerea verticală de la exceptare

(Restricționări speciale privind vânzarea de autovehicule noi, de servicii de reparații și întreținere sau de piese de schimb)

(1) Exceptarea prevăzută la art. 3 alin. (1) nu se aplică înțelegerilor verticale care, direct sau indirect, separat sau împreună cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

a) restricționarea capacității distribuitorului sau a reparatorului de a-și determina prețul de vânzare, fără a prejudicia posibilitatea furnizorului de a impune un preț de vânzare maximal sau de a recomanda un preț de vânzare, sub condiția ca asemenea preturi să nu reprezinte un preț de vânzare fix sau minimal la care s-ar ajunge ca urmare a presiunilor exercitate sau a stimulentele oferite de oricare dintre părți;

b) restricționarea clientelei sau a teritoriului pe care distribuitorul sau reparatorul poate vinde bunurile sau serviciile care fac obiectul înțelegerii, exceptarea fiind totuși aplicabilă înțelegerilor care conțin:

(i) restricționarea vânzărilor active într-un teritoriu exclusiv sau unei clientele exclusive, rezervate furnizorului sau alocate de către acesta altui distribuitor sau reparator, atunci când o astfel de restricționare nu limitează vânzările făcute de clienții distribuitorului sau reparatorului;

(ii) restricționarea vânzărilor la utilizatorii finali printr-un distribuitor care operează pe piață ca grosist;

(iii) restricționarea, de către membrii unui sistem de distribuție selectivă, a vânzărilor de autovehicule noi și de piese de schimb către distribuitorii neagreați pe piețele unde este practică distribuția selectivă, sub rezerva dispozițiilor de la pct.i);

(iv) restricționarea capacității cumpărătorului de a vinde părți componente, destinate încorporării acestora, unor clienți care ar putea utiliza aceste componente pentru fabricarea unor bunuri similare cu cele produse de către furnizor;

c) restricționarea livrărilor încrucișate între distribuitorii sau reparatorii din cadrul unui sistem de distribuție selectivă, în special între distribuitorii sau reparatorii care activează pe piața la nivele diferite de comercializare;

d) restricționarea vânzărilor active sau a vânzărilor pasive de autovehicule pentru pasageri sau autoutilitare ușoare noi, de piese de schimb pentru toate autovehiculele sau de servicii de reparații și întreținere pentru toate autovehiculele către utilizatorii finali, realizate de către membrii unui sistem de distribuție selectivă care

operează la nivelul comercializării en-détail pe piețele unde distribuția selectivă este practică. Exceptarea este aplicabilă înțelegerilor care interzic unui membru al sistemului de distribuție selectivă să opereze printr-un stabiliment neagreat, sub rezerva totuși a dispozițiilor art.6 alin.(2) lit.b);

e) restricționarea vânzării active sau a vânzării pasive de autovehicule noi, altele decât autovehiculele pentru pasageri sau autoutilitare ușoare, către utilizatorii finali, realizată de către membrii unui sistem de distribuție selectivă care operează la nivelul comercializării en-détail pe piețe în care distribuția selectivă este practică, fără a afecta posibilitatea furnizorului de a interzice unui membru al sistemului să opereze printr-un stabiliment neagreat ;

(Restricționări speciale privind vânzarea de autovehicule noi)

f) restricționarea capacității distribuitorului de a vinde un autovehicul nou care corespunde unui model din gama vizată de înțelegere;

g) restricționarea capacității distribuitorului de a sub-contracta furnizarea serviciilor de reparații și întreținere către reparatorii agreați, fără a afecta capacitatea furnizorului de a pretinde distribuitorului ca acesta să comunice utilizatorilor finali, înainte de încheierea oricărui contract de cumpărare, numele și adresa reparatorului sau reparatorilor agreați în cauza și, dacă vreunul din acești reparatori agreați nu este situat în apropierea punctului de vânzare, să informeze utilizatorii finali cu privire la distanța la care se află respectivul/respectivele atelier/ateliere de reparație față de punctul de vânzare; cu toate acestea, astfel de obligații pot fi impuse numai cu condiția ca obligații similare să fie impuse distribuitorilor al căror atelier de reparații nu se găsește în același loc cu punctul lor de vânzare.

(Restricționări speciale privind vânzarea serviciilor de reparații și întreținere și de piese de schimb)

h) restricționarea capacității reparatorului agreat de a-și limita activitățile la furnizarea de servicii de reparație și întreținere și la distribuția de piese de schimb;

i) restricționarea vânzării de piese de schimb pentru autovehicule de către membri unui sistem de distribuție selectivă unor reparatori independenți care utilizează piesele respective pentru repararea și întreținerea autovehiculelor;

j) restricționarea convenită între un furnizor de piese de schimb originale sau piese de schimb de calitate echivalentă, de utilaje destinate reparațiilor, de echipamente de diagnosticare sau de alte echipamente, pe de-o parte, și un producător de autovehicule, pe de alta parte, care limitează capacitatea furnizorului de a vinde asemenea bunuri sau servicii unor distribuitori agreați sau independenți, către reparatori agreați sau independenți sau către utilizatori finali;

k) restricționarea capacității unui distribuitor sau a unui reparator agreat de a obține *la alegerea sa* de la un agent economic terț piese de schimb originale sau piese de schimb de calitate echivalentă și de a le utiliza pentru repararea sau întreținerea autovehiculelor, fără a afecta facultatea unui furnizor de autovehicule noi de a impune utilizarea de piese de schimb originale furnizate de acesta pentru reparațiile acoperite de garanție, service gratuit, sau lucrări legate de retragerea de pe piață a autovehiculelor ;

l) restricționarea convenită între un producător de autovehicule care utilizează componente pentru asamblarea inițială a autovehiculelor și furnizorul componentelor respective care limitează capacitatea acestuia din urmă de a-și aplica efectiv și vizibil marca sau "logo"-ul pe componentele furnizate sau pe piesele de schimb.

(2) Exceptarea nu se aplică în cazul în care furnizorul de autovehicule refuză operatorilor independenți accesul la informațiile tehnice, la echipamentele de diagnosticare și alte echipamente, la utilaje, inclusiv la programele software necesare, sau la instruirea necesară pentru repararea și întreținerea respectivelor autovehicule sau pentru aplicarea măsurilor de protecție a mediului.

Acest acces trebuie să cuprindă, în special, utilizarea nerestricționată a sistemelor electronice de control și diagnosticare unui autovehicul, programarea acestor sisteme în conformitate cu procedurile standard ale furnizorului, instrucțiunile în materie de reparații și instruire și informațiile necesare pentru utilizarea utilajelor și a echipamentelor de diagnosticare și service.

Accesul trebuie acordat operatorilor independenți fără discriminare, în mod rapid și proporțional, iar informațiile trebuie furnizate într-o formă utilizabilă. Dacă informația relevantă avută în vedere este acoperită de un drept de proprietate intelectuală sau dacă aceasta constituie un "know-how", accesul nu poate fi refuzat în mod abuziv.

În acest scop, noțiunea de "operator independent" reprezintă agenții economici care sunt angajați, direct sau indirect, în repararea și întreținerea autovehiculelor, în special reparatorii independenți, producătorii de echipamente sau de utilaje pentru reparații, distribuitorii independenți de piese de schimb, editorii de informații tehnice, cluburile automobiliste, operatorii de asistență rutieră, operatorii care oferă servicii de verificare și testare și operatorii care asigură pregătirea reparatorilor.

Articolul 6 **Condiții specifice de exceptare**

(1) În ceea ce privește vânzarea de autovehicule noi, sau de piese de schimb precum și servicii de reparații și întreținere, exceptarea nu se aplică nici uneia din următoarele obligații convenite prin înțelegeri verticale:

- a) orice obligație directă sau indirectă de non-concurență;
- b) orice obligație directă sau indirectă limitând capacitatea unui reparator agreat de a furniza servicii de reparații și întreținere pentru autovehiculele furnizorilor concurenți;
- c) orice obligație directă sau indirectă care împiedică membrii unui sistem de distribuție să nu vândă autovehiculele sau piesele de schimb ale anumitor furnizori concurenți sau să nu furnizeze servicii de reparații și întreținere pentru autovehiculele anumitor furnizori concurenți;
- d) orice obligație directă sau indirectă care determină distribuitorul sau reparatorul agreat ca, după rezilierea contractului, să producă, cumpere, vândă sau revândă autovehicule sau să furnizeze servicii de reparații sau întreținere.

(2) În ceea ce privește vânzarea de autovehicule noi, exceptarea nu se aplică nici uneia din următoarele obligații convenite prin înțelegeri verticale:

- a) orice obligație directă sau indirectă care împiedică distribuitorul să ofere servicii de leasing referitoare la bunurile care fac obiectul contractului sau la bunuri corespondente;
- b) orice obligație directă sau indirectă impusă oricărui distribuitor de autovehicule de pasageri sau vehicule utilitare ușoare și care activează într-un sistem de distribuție selectivă, care restrânge capacitatea acestuia de a înființa puncte de vânzare sau de livrare suplimentare în alte locații aflate în piața pe care se aplică distribuția selectivă.

(3) În ceea ce privește serviciile de reparație și întreținere sau vânzarea de piese de schimb, exceptarea nu se aplică nici unei obligații directe sau indirecte

referitoare la stabilimentul unui reparator agreeat atunci când se aplică distribuția selectivă.

Articolul 7 **Retragerea beneficiului exceptării pe categorii**

(1) Consiliul Concurenței poate decide retragerea beneficiului exceptării prevăzute în prezentul regulament atunci când constată că o înțelegere verticală căreia i se aplică prezentul regulament are totuși efecte incompatibile cu condițiile prevăzute de art. 5 alin.

(2) din lege, cum ar fi în special:

a) restrângerea în mod semnificativ a accesului pe piața în cauză sau a concurenței pe aceasta, prin efectul cumulativ al rețelelor paralele de restricții verticale similare practicate de furnizori sau cumpărători concurenți, sau

b) restrângerea concurenței pe o piață pe care un furnizor nu este supus unei concurențe reale din partea altor furnizori, sau

c) existența unor diferențe substanțiale de preț sau de condiții de furnizare a bunurilor care fac obiectul înțelegerii sau a bunurilor corespondente între piețele geografice, sau

d) practicarea unor prețuri sau condiții de vânzare discriminatorii pe o piață geografică.

(2) Consiliul Concurenței poate decide retragerea beneficiului exceptării prevăzute în prezentul regulament și tratarea înțelegerilor în contextul exceptării individuale, atunci când rețele paralele de restricționări verticale similare acoperă mai mult de 50% din piața relevantă, chiar dacă fiecare înțelegere verticală care comportă restricții specifice privind aceasta piață relevantă îndeplinește condițiile de exceptare prin încadrarea în categoria definită la art. 3 alin. (1) din prezentul regulament.

Articolul 8 **Aspecte cu privire la calculul cotei de piață**

(1) Cotele de piață prevăzute în prezentul regulament, se calculează după cum urmează:

a) pentru distribuția de autovehicule noi, pe baza volumului de bunuri care fac obiectul contractului și de bunuri corespondente, cumulat cu cel al altor bunuri vândute de către furnizor și pe care cumpărătorul le consideră ca fiind interschimbabile sau substituibile din punct de vedere al caracteristicilor, al prețului și al utilizării căreia îi sunt destinate;

b) pentru distribuția de piese de schimb, pe baza valorii bunurilor care fac obiectul contractului, cumulat cu cel al altor bunuri vândute de către furnizor ca și a oricărui alt tip de bunuri vândute de furnizor și pe care cumpărătorul le consideră ca fiind interschimbabile ori substituibile din punct de vedere al caracteristicilor, al prețului și al utilizării căreia îi sunt destinate;

c) pentru serviciile de reparație și întreținere, pe baza valorii serviciilor care fac obiectul contractului furnizate de către membrii rețelei de distribuție a furnizorului, cumulat cu serviciile vândute de către alți membri ai rețelei și pe care cumpărătorul le consideră ca fiind substituibile din punct de vedere al caracteristicilor, a prețului și a utilității acestora.

Dacă volumul vânzărilor nu poate fi cunoscut, pentru calcularea cotelor de piață poate fi utilizată valoarea vânzărilor și invers. Dacă astfel de date nu sunt disponibile, se pot utiliza date estimative bazate pe alte informații de piață credibile. În scopul aplicării art. 4 din prezentul regulament, pentru calcularea cotei de piață sunt utilizate fie volumul sau valoarea cumpărărilor de pe piață, fie estimarea acestora.

(2) În scopul aplicării pragurilor prevăzute la art.4, se aplică următoarele reguli:

a) cota de piață se calculează pe baza datelor referitoare la anul calendaristic anterior încheierii contractului;

b) cota de piață include bunurile și serviciile, furnizate distribuitorilor integrați pentru a fi vândute;

c) în cazul în care, inițial, cota de piață nu depășește 30%, respectiv 40%, dar crește ulterior peste aceste praguri, fără însă a depăși 35%, respectiv 45%, exceptarea pe categorii continuă să se aplice timp de doi ani calendaristici consecutivi care urmează anului în care pragul de 30%, respectiv 40% a fost depășit pentru prima oară;

d) în cazul în care, inițial, cota de piață nu depășește 30%, respectiv 40%, dar crește ulterior peste aceste praguri și depășește 35%, respectiv 45%, exceptarea continuă să se aplice timp de un an calendaristic care urmează anului în care pragul de 30%, respectiv 40% a fost depășit pentru prima oară;

e) beneficiile de la literele c) și d) nu se pot combina astfel încât să se depășească o perioadă de doi ani calendaristici.

Articolul 9 **Calculul cifrei de afaceri**

(1) În scopul calculării cifrei de afaceri totale anuale în sensul art. 3 alin. (2) lit. a) și art. 3 alin. (3) lit. a) din prezentul regulament se vor aplica prevederile conținute în „Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament anticoncurențial, prevăzute la art. 5 alin.(1) din Legea concurenței nr. 21/1996, și în cazurile de concentrare economică”.

(2) Exceptarea rămâne aplicabilă dacă, timp de doi ani financiari consecutivi, pragul cifrei de afaceri anuale totale nu este depășit cu mai mult de 10%.

Articolul 10 **Exceptări individuale**

Următoarele înțelegeri verticale care cad sub incidența art. 5 alin. (1) din lege vor fi tratate de către Consiliul Concurenței drept cazuri individuale, urmărindu-se îndeplinirea condițiilor de la art. 5 alin. (2) din lege și a procedurilor prevăzute în cazul dispensei în „Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996, privind practicile anticoncurențiale”:

- înțelegerile în care furnizorul, respectiv cumpărătorul, are o cotă de piață care depășește pragurile de 30%, respectiv 40% prevăzute la art. 4 sau
- înțelegerile în care cifra de afaceri totală a agenților economici implicați depășește pragurile valorice prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. a) și art. 3 alin. (3) lit. a), cu îndeplinirea prevederilor art. 9 sau
- înțelegerile care nu beneficiază de încadrarea în categoria exceptată prin prezentul regulament, în conformitate cu prevederile art. 9.

Articolul 11 **Dispoziții tranzitorii și finale**

(1) Excepțiile acordate, prin decizie a Consiliului Concurenței, în conformitate cu prevederile Capitolului VIII din „Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din lege privind practicile anticoncurențiale” publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 bis din 3 aprilie 1997 rămân valabile până la expirarea perioadei de exceptare acordate prin decizie.

(2) Prezentul regulament intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării sale în Monitorul Oficial.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă prevederile Capitolului VIII din „Regulamentul privind acordarea excepției, pe categorii de înțelegeri, decizii de asociere ori practici concertate, de la interdicția prevăzută la art.5 alin.(1) din Legea concurenței nr.21/1996” și Anexa nr.1/7 din același regulament, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 bis din 3 aprilie 1997, precum și orice alte dispoziții contrare.

Regulament privind autorizarea concentrărilor economice

În temeiul art. 28 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr.21/1996 cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare "*lege*", și în scopul unei mai bune armonizări a legislației românești în acest domeniu cu prevederile aquis-ului comunitar, Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

Scopul controlului concentrărilor economice de către Consiliul Concurenței este de a veghea împotriva creării de monopoli sau agenți economici cu poziție dominantă pe piață, care pot conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia cu efecte nefavorabile asupra consumatorilor.

Prezentul regulament este obligatoriu pentru Consiliul Concurenței, agenții economici sau asociațiile de agenți economici, precum și pentru organele administrației publice centrale sau locale, urmărind aplicarea în mod unitar și transparent, în condiții de siguranță juridică, a legii.

Regulamentul cuprinde următoarele părți:

Partea I - Precizări cu privire la concentrările economice;

Partea a II-a - Notificarea concentrărilor economice. Emiterea deciziilor în cazurile de concentrare economică;

Partea a III-a - Investigarea operațiunilor de concentrare economică;

Partea a IV-a - Precizări privind modul de completare a formularului pentru notificarea concentrărilor economice;

Partea a V-a - Dispoziții finale și tranzitorii;

Anexa - Formular de notificare a concentrărilor economice.

PARTEA I

Precizări cu privire la concentrările economice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

În sensul legii și al prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

1. *Concentrarea economică* se referă la situația în care un număr redus de agenți economici deține o pondere ridicată a activității economice - exprimată prin totalul vânzărilor, activelor sau forței de muncă utilizate etc. - pe o anumită piață. Marimea acestor indicatori caracterizează gradul de concentrare economică la un moment dat.

Operațiunile de concentrare economică, în accepțiunea art. 11 alin. (2) din lege, se realizează prin: fuziune sau prin dobândirea controlului.

2. *Fuziunea* este combinarea a doi sau mai multor agenți economici într-unul singur, cu scopul de a crește eficiența economică și uneori de a evita concurența.

3. *Părțile implicate (agenții economici implicați)* sunt agenții economici sau persoanele fizice participante la o operațiune de concentrare economică.

Agenții economici implicați, la care se face referire la art.15 din Legea concurenței nr.21/1996, reprezintă părțile implicate în operațiunea de concentrare economică.

Toate referirile la "persoană fizică" cuprinse în prezentul regulament privesc persoana fizică ce controlează deja, singură sau în comun, un alt agent economic.

4. *Controlul*, în accepțiunea art. 11 alin. (1) din lege, reprezintă dreptul și/sau posibilitatea unor agenți economici ori persoane fizice de a exercita, direct sau indirect, o influență determinantă asupra unuia sau mai multor agenți economici.

5. *Dobândirea controlului*, în accepțiunea art. 11 alin. (2) lit. b) din lege, reprezintă o formă de realizare a concentrărilor economice prin care agenți economici sau persoane fizice obțin, direct sau indirect, o influență determinantă asupra unuia sau mai multor agenți economici, ori asupra unor părți ale acestora, fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, fie prin instituirea sau întărirea unei situații de dependență economică, prin contracte sau prin alte mijloace.

Elementele conceptului de *dobândire a controlului* sunt: subiectul, obiectul și modalitatea de dobândire a controlului.

6. *Subiectul controlului*

Controlul poate fi dobândit de către:

- a. un agent economic (control unic);
- b. o persoană fizică, ce controlează deja, singură sau în comun, un alt agent economic (control unic);
- c. doi sau mai mulți agenți economici acționând în comun ori o asociație de agenți economici (control în comun);
- d. două sau mai multe persoane fizice acționând în comun și care controlează deja, fiecare în parte, cel puțin un alt agent economic (control în comun).

7. *Obiectul controlului*

Controlul se poate exercita asupra:

- a. unuia sau mai multor agenți economici care constituie entități independente (control total);

- b. unor active ale agentului economic (control parțial), cum ar fi:
- una sau mai multe entități legale separate (filiale etc);
 - subdiviziuni interne ale agentului economic (de ex: o secție sau o unitate);
 - elemente ale fondului de comerț, cărora li se poate atribui o cifră de afaceri pe piață (de ex: mărci de fabrică, mărci de producție, licențe).

8. Modalitatea de dobândire a controlului

Formele uzuale de dobândire a controlului sunt:

- a. participări la capitalul social prin achiziționare de acțiuni (părți sociale), inclusiv în cadrul procesului de privatizare;
- b. cumpărarea de active;
- c. relațiile de dependență economică.

9. *Situația de dependență economică* poate fi determinată de acorduri importante de livrare pe termen lung sau mediu, încheiate de furnizori și de clienți, combinate cu legături structurale, care conferă o influență determinantă a furnizorului sau a clientului asupra partenerului.

În aceste condiții, dobândirea controlului se realizează pe baza unui număr de elemente particulare, pe fiecare caz.

10. *Controlul direct* este controlul exercitat de persoane fizice sau de agenți economici, dobândit în mod oficial.

11. *Controlul indirect* se realizează în cazuri excepționale, atunci când deținătorul oficial al dreptului de control diferă de persoanele fizice sau de agenții economici care dețin puterea reală de exercitare a influenței determinante.

Astfel de situații se pot întâlni atunci când o persoană fizică sau un agent economic aflată/ aflat în spatele operațiunii folosește o altă persoană sau un alt agent economic (deținătorul oficial al dreptului de control) pentru a-și exercita *de facto* controlul (influența determinantă).

Exercitarea controlului indirect se poate stabili analizând, de exemplu, sursa de finanțare, existența unor legături familiale etc.

12. *Societate controlată în comun*, denumită în continuare, *societate în comun*, este un agent economic creat sau achiziționat de alți agenți economici care o controlează.

13. *Societate (companie) - mamă* este un agent economic care deține acțiuni (părți sociale) la o societate în comun, pe care o controlează fie prin înființarea acesteia, singur sau împreună cu alți investitori, fie ca urmare a achiziționării de acțiuni (părți sociale) din capitalul social al unui agent economic deja existent.

14. *Grupul din care face parte un agent economic* cuprinde:

- a. toți agenții economici controlați, direct sau indirect, de agentul economic respectiv,
- b. toți agenții economici și/sau persoanele fizice care controlează, direct sau indirect, agentul economic respectiv,
- c. toți agenții economici, controlați direct sau indirect de agenții economici și/sau persoanele fizice prevăzute la lit. b).

CAPITOLUL II

Distincția dintre operațiunile de asociere concentrative și cele de cooperare

A. Introducere

15. Agenții economici de pe o piață execută operațiuni specifice prin care se asociază, păstrându-și însă caracterul de entități economice independente, în vederea realizării unor obiective comune.

Astfel de operațiuni de asociere îmbracă forme diferite, cum ar fi: coordonarea comportamentului concurențial, crearea de societăți în comun, cooperarea pentru activități specifice (cercetare-dezvoltare, producție, distribuție etc.).

16. Aceste operațiuni de asociere sunt tratate în mod diferit de lege, în funcție de efectul lor asupra mediului concurențial pe piață.

17. Problema esențială în acest context o reprezintă distincția între operațiunile de asociere care au ca efect o concentrare economică - care va fi tratată conform prezentului regulament - și acelea care conduc la coordonarea acțiunilor agenților economici pe piață, ce cad sub incidența art. 5 alin. (1) din lege.

18. Legea face în mod explicit această distincție în art. 11 alin. (3): "Operațiunile de asociere, având ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al agenților economici participanți care rămân independenți, nu constituie concentrare prin dobândirea controlului, chiar când asemenea operațiuni ar consta în crearea de entități economice comune. Dacă entitatea economică comună este o persoană juridică îndeplinind statornic toate funcțiile unei entități economice autonome, fără însă a realiza o coordonare a comportamentului concurențial fie între agenți economici fondatori, fie între ea și aceștia, operațiunea este o concentrare în sensul prevederilor alin. (2) lit. b)".

19. În acest capitol sunt definite operațiunile de asociere care au ca efect o concentrare economică (operațiuni de asociere concentrative), distingându-le de operațiunile de asociere care dau naștere la societăți în comun de cooperare.

B. Societăți în comun concentrative

20. O operațiune de asociere constituie o concentrare economică în sensul art. 11 alin. (2) din lege, dacă îndeplinește concomitent următoarele condiții:

- a. existența controlului în comun;
- b. autonomia structurală a societății în comun;
- c. societatea în comun să nu aibă ca obiect sau ca efect coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă și/sau al agenților economici controlați de acestea.

Controlul în comun

21. O societate în comun cade sub incidența reglementărilor privind concentrările economice, dacă există o dobândire în comun a controlului asupra acesteia de către doi sau mai mulți agenți economici.

Autonomie structurală

22. O societate în comun are autonomie structurală atunci când, în calitate de persoană juridică, îndeplinește statornic toate funcțiile unei entități economice autonome, respectiv are funcționare deplină.

23. O societate în comun are funcționare deplină atunci când dispune de resursele financiare, umane și tehnice necesare desfășurării pe termen îndelungat a tuturor activităților sau funcțiilor îndeplinite în mod normal de oricare alt agent economic care acționează pe piața respectivă.

24. O societate în comun nu va fi considerată cu funcționare deplină în cazul în care preia numai o funcție specifică din afacerile societăților-mamă, fără a avea acces pe piață în nume propriu. Acesta este cazul, de exemplu, al societăților în comun, limitate la cercetare-dezvoltare, producție, distribuție sau vânzare a produselor societăților-mamă în calitate de agenți de vânzări sau create în vederea participării la o licitație publică.

Atunci când societatea în comun folosește rețeaua de distribuție a uneia sau a mai multora dintre societățile-mamă care acționează în acest caz ca agenți ai societății în comun, aceasta din urmă se consideră că are funcționare deplină.

25. Un alt aspect suplimentar care se are în vedere la aprecierea caracterului de funcționare deplină a unei societăți în comun este faptul că acea societate în comun își realizează aproape integral vânzările către societățile-mamă sau se aprovizionează aproape în totalitate de la acestea.

Această situație se întâlnește frecvent în perioadele inițiale, de pornire a activității, când societățile în comun își câștigă și consolidează poziția pe piață. Stabilirea duratei perioadei inițiale depinde de condițiile specifice de pe piața respectivă, dar nu poate fi

mai mare de 3 ani. Înăuntrul acestei perioade, societatea în comun se consideră că funcționează deplin.

26. În cazul în care vânzările către societățile-mamă se extind pe o perioadă îndelungată, societatea în comun are caracter de funcționare deplină, numai dacă are un rol activ pe piață, adică:

- (i) ponderea vânzărilor către societățile-mamă în producția totală nu este substanțială;
- (ii) vânzările către societățile-mamă se efectuează în condiții normale de piață.

27. Caracterul de funcționare deplină în cazul aprovizionării făcute de societatea în comun de la societățile-mamă pe o perioadă îndelungată, se apreciază în funcție de criteriul valorii adăugate produselor implicate. În cazul în care produselor achiziționate de la societățile-mamă li se adaugă o valoare scăzută în procesul de producție și/sau comercializare, societatea mixtă nu are funcționare deplină, fiind mai apropiată de un agent de vânzare. În cazul în care societatea în comun are un rol activ pe piață, respectiv:

- (i) ponderea aprovizionărilor din alte surse decât de la societățile-mamă este substanțială;
- (ii) are facilitățile necesare (de exemplu, pentru o specializare în activitatea de distribuție: magazine, depozite, mijloace de transport, personal etc.);
- (iii) cumpărările de la societățile-mamă se fac în condiții normale de piață, ea are funcționare deplină.

28. Un alt aspect suplimentar care se are în vedere la definirea funcționării depline, este durata de funcționare, ca regulă generală funcționarea deplină asociindu-se cu o activitate pe termen lung.

Faptul că, societățile-mamă asigură societăților în comun toate resursele necesare (financiare, materiale etc.) demonstrează o intenție de activitate pe termen lung. Această constatare va fi întărită, dacă în contractul de societate și statut se prevede o durată de funcționare suficient de lungă pentru a determina o schimbare de durată în structura agenților economici implicați. O societate în comun nu va fi considerată ca funcționând deplin, dacă este constituită pentru o perioadă scurtă. Acesta este cazul unei societăți în comun, înființată exclusiv pentru realizarea unui proiect specific și care urmează să-și înceteze activitatea în momentul îndeplinirii acestuia.

Elemente relevante pentru aprecierea coordonării comportamentului concurențial al agenților economici implicați

29. În evaluarea riscului de coordonare a comportamentului concurențial al agenților economici implicați – acesta fiind un criteriu major de departajare a societăților în comun concentrative de cele de cooperare - se va avea în vedere dacă agenții economici implicați sunt concurenți, actuali sau potențiali, pe piața relevantă.

30. Coordonarea comportamentului concurențial al agenților economici independenți este exclusă, dacă societățile-mamă își transferă integral activitățile sau totalitatea activităților dintr-un anumit sector industrial către societatea în comun.

31. Coordonarea poate fi exclusă dacă societățile-mamă nu sunt active pe piața societății în comun sau își transferă totalitatea activităților lor de pe această piață către societatea în comun.

Situația este valabilă și în cazul în care doar o societate-mamă rămâne activă pe piața societății în comun sau își menține doar o mică parte a activității pe această piață.

32. Spre deosebire de cazul menționat la pct. 31, există o mare probabilitate de coordonare a comportamentului concurențial atunci când două sau mai multe societăți-mamă își păstrează, într-o măsură semnificativă, activitățile pe aceeași piață a produsului cu aceea a societății în comun, în măsura în care aceste activități se vor desfășura pe aceeași piață geografică.

33. Există probabilitatea coordonării și în cazul în care societățile-mamă și societatea în comun se specializează pe segmente specifice importante ale pieței produsului.

Fac excepție cazurile în care aceste segmente sunt de importanță minoră în comparație cu activitățile de bază ale societăților-mamă sau ale societății în comun și când societățile-mamă au motive obiective să-și rețină anumite activități, cum ar fi cele bazate pe tehnologii proprii. În aceste cazuri, simpla existență a societății în comun nu justifică presupunerea că ar exista o coordonare a comportamentului concurențial în aceste domenii.

34. Atunci când există deja o rețea de legături de cooperare între societățile-mamă pe piața societății în comun, obiectivul sau efectul principal al societății în comun poate fi suplimentarea legăturilor și, astfel, întărirea coordonării existente.

35. În cazul în care societățile-mamă sunt active pe piața din avalul pieței societății în comun, poate apărea o coordonare între acestea, dacă societatea în comun este principalul lor furnizor și dacă la nivelul societăților-mamă se adaugă produselor o valoare nouă, relativ mică; în mod similar, atunci când societățile-mamă sunt active pe piața din amonte a pieței societății în comun, poate apărea coordonarea, dacă principalul lor client este societatea în comun.

36. Dacă două sau mai multe societăți-mamă au activități semnificative pe o piață învecinată pieței societății în comun, care din punct de vedere economic are o importanță semnificativă comparativ cu piața societății în comun, colaborarea în cadrul societății în comun poate conduce la coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă pe piața învecinată. În acest context, o piață învecinată este o piață separată, dar strâns legată de piața societății în comun, ambele piețe având caracteristici comune, incluzând tehnologie, clienți sau concurenți.

37. Atunci când societățile-mamă și societatea în comun sunt active pe piețe geografice diferite, existența coordonării se evaluează în funcție de legăturile dintre piețe și de probabilitatea interacțiunii lor prezente sau viitoare. Evaluarea se va face în mod similar

și în cazul în care doar o societate-mamă este prezentă pe piața geografică a societății în comun, celelalte societăți-mamă fiind active pe alte piețe geografice.

38. În cazul în care societățile-mamă sunt active pe aceeași piață geografică, care este diferită de cea a societății în comun, există posibilitatea coordonării comportamentului concurențial al societăților-mamă, dacă activitatea societății în comun are o importanță economică deosebită comparativ cu activitățile societăților-mamă pe piața lor și dacă există sau va exista interacțiune între piața societăților-mamă și piața societății în comun, în prezent sau în viitorul apropiat.

39. Faptul că printr-o societate în comun se realizează coordonarea comportamentului concurențial al societăților-mamă nu elimină posibilitatea unei concentrări atunci când elementele de cooperare sunt doar de importanță economică minoră în comparație cu ansamblul operațiunii. Totuși, un cumul însemnat de elemente minore de coordonare poate conduce la aprecierea că operațiunea în ansamblu este de cooperare.

CAPITOLUL III

Operațiunile de concentrare economică și părțile implicate

40. Scopul acestui capitol este să ofere un cadru unitar privind modul în care Consiliul Concurenței aplică prevederile art. 11 alin. (2) din lege, conform căruia o operațiune de concentrare economică are loc atunci când:

- a. doi sau mai mulți agenți economici, anterior independenți, fuzionează;
- b. una sau mai multe persoane care dețin deja controlul cel puțin asupra unui agent economic ori unul sau mai mulți agenți economici dobândesc, direct sau indirect, controlul asupra unuia sau mai multor agenți economici ori asupra unor părți ale acestora, fie prin luare de participare la capital, fie prin cumpărare de elemente de activ, prin contract sau prin alte mijloace.

A. Fuziuni între agenți economici anterior independenți. Părțile implicate

41. O fuziune, în înțelesul art. 11 alin. (2) lit. a) din lege, poate avea loc prin contopire, prin absorbție și *de facto*.

42. Contopirea are loc atunci când doi sau mai mulți agenți economici independenți se reunesc într-un nou agent economic și încetează să mai existe ca persoane juridice distincte.

În cazul fuziunii prin contopire, părțile implicate sunt agenții economici care fuzionează și grupurile din care fac parte.

43. Absorbția are loc atunci când un agent economic este înglobat de un alt agent economic, acesta din urmă păstrându-și personalitatea juridică, în timp ce primul încetează să mai existe ca persoana juridică.

În cazul fuziunii prin absorbție, părțile implicate sunt agentul economic absorbant și grupul acestuia, pe de o parte, și agentul economic absorbit și agenții economici pe care îi controlează, pe de altă parte.

44. Fuziunea *de facto* este combinarea activităților a doi sau mai mulți agenți economici independenți care, deși își păstrează personalitatea juridică, în absența unui act juridic legal, creează un grup care se manifestă concurențial ca o singură entitate economică.

45. Premise de realizare a unei fuziuni *de facto* pot fi:

- a. existența unei conduceri unice, permanente, a agenților economici respectivi;
- b. compensarea internă a profiturilor și pierderilor între agenții economici respectivi;
- c. răspunderea comună a agenților economici respectivi față de terți;
- d. deținerea încrucișată de acțiuni între agenții economici respectivi.

În cazul fuziunii *de facto*, părțile implicate sunt agenții economici care fuzionează și grupurile din care aceștia fac parte.

B. Dobândirea controlului unic. Părțile implicate

46. Dobândirea controlului unic conduce la o operațiune de concentrare economică, în sensul art. 11 alin. (2) lit. b) din lege.

47. *Controlul unic* se exercită, de regulă, prin deținerea majorității drepturilor de vot sau prin deținerea unei poziții minoritare de control.

48. Majoritatea drepturilor de vot este conferită, ca regulă generală, de deținerea majorității capitalului social.

O excepție de la regulă o reprezintă situația în care, datorită unor prevederi particulare din actul constitutiv al societății (de exemplu: algoritme de calcul al drepturilor de vot), deținerea majorității capitalului nu conferă majoritatea drepturilor de vot.

49. Controlul unic, exercitat de un acționar (asociat) care deține o poziție minoritară de control, poate fi legal sau *de facto*.

- a) controlul unic legal poate fi exercitat de către un acționar (asociat) minoritar căruia îi sunt acordate drepturi speciale, cum ar fi:
 - acțiuni preferențiale care conferă majoritatea drepturilor de vot;
 - puterea de a stabili strategia comportamentului comercial (cum ar fi: numirea a mai mult de jumătate din numărul membrilor organelor de conducere).
- b) controlul unic *de facto* este dobândit de un acționar (asociat) minoritar, dacă există o probabilitate semnificativă ca acesta să exercite majoritatea drepturilor de vot în adunarea acționarilor (asociaților), datorită faptului că acțiunile rămase sunt larg răspândite. Într-un asemenea caz, determinarea existenței controlului

unic rezultă din evidența prezenței acționarilor (asociaților) la adunările generale din anii anteriori.

Se mai poate dobândi controlul unic, *de facto* de către un acționar (asociat) minoritar, dacă acesta are dreptul să conducă activitățile agenților economici și să le determine politica comercială.

Părțile implicate în dobândirea controlului unic

50. În cazul în care agentul economic este achiziționat în întregime, sunt implicați:

- a. achizitorul și grupul din care acesta face parte;
- b. agentul economic achiziționat și agenții economici pe care îi controlează.

51. În situația în care controlul unic este dobândit asupra unor părți (active) dintr-un agent economic, sunt implicați:

- a. achizitorul și grupul din care acesta face parte;
- b. partea sau părțile achiziționate.

52. În situația în care controlul unic este dobândit asupra unui agent economic care a fost redus sau mărit anterior, sunt implicați:

- a. achizitorul și grupul din care acesta face parte;
- b. agentul economic achiziționat în configurația lui la data operațiunii și agenții economici pe care îi controlează.

Consiliul Concurenței se bazează pe configurația agenților economici implicați, la data evenimentului care declanșează obligația notificării, respectiv la data încheierii acordului de fuziune, la data prezentării ofertei la o licitație publică pentru vânzarea activelor unui agent economic sau la data achiziționării pachetului de acțiuni (părți sociale) de control la un agent economic.

53. În situația în care, controlul unic este dobândit prin intermediul unui membru al unui grup, sunt implicați:

- a. membrul achizitor din cadrul grupului și grupul din care acesta face parte;
- b. agentul economic achiziționat și agenții economici pe care îi controlează.

În ceea ce privește notificarea, aceasta poate fi făcută de către:

- a. membrul achizitor din cadrul grupului;
- b. agentul economic sau persoana fizică ce controlează membrul achizitor.

C. Dobândirea controlului în comun. Părțile implicate

54. *Controlul în comun* există, dacă doi sau mai mulți acționari (asociați), agenți economici ori persoane fizice ajung la un acord pentru luarea deciziilor importante privind agentul economic controlat, având astfel posibilitatea să exercite o influență determinantă asupra acestuia.

55. *Influență determinantă*, în acest sens, înseamnă puterea de a bloca acțiunile care determină comportamentul strategic comercial al agentului economic controlat.

Necesitatea unui *acord prealabil* între părți, realizat pe baze legale sau *de facto*, este esențială din cauza dificultății realizării unui consens în luarea deciziilor strategice.

56. Controlul în comun exercitat pe baze legale sau *de facto* poate avea forme diverse de realizare: egalitatea în drepturile de vot sau la numirea organelor de conducere, drepturile de veto, sau chiar în situații rezultând din exercitarea obișnuită a drepturilor de vot.

Egalitatea în drepturile de vot sau la numirea organelor de conducere

57. Cea mai clară formă de control în comun există atunci când agentul economic controlat are numai doi acționari (asociați) care dețin cote egale din capitalul social și care își împart în mod egal drepturile de vot.

Egalitatea poate fi realizată, de asemenea, dacă ambii acționari (asociați) au dreptul să numească un număr egal de membri în organele de conducere ale agentului economic controlat.

Drepturile de veto

58. Controlul în comun poate exista, chiar dacă nu există egalitate în privința voturilor sau în reprezentarea în organele de conducere; aceste cazuri de control în comun se exercită când acționarii (asociații) minoritari au drepturi suplimentare de veto care le permit să se opună deciziilor esențiale pentru comportamentul strategic comercial al agentului economic controlat.

59. Dreptul de veto - acela de a bloca o decizie - se prevede, de regulă, în statutul agentului economic controlat sau poate fi conferit prin acordul dintre acționari (asociați). Dreptul de veto poate opera *de facto* și prin intermediul unui cvorum specific cerut pentru deciziile care se iau în adunarea generală sau în alte organe de conducere, în măsura în care acționarii (asociații) sunt reprezentați în acestea. Este posibil ca deciziile strategice să fie supuse aprobării unui organism (de exemplu: un comitet de supraveghere), în care acționarii (asociații) minoritari sunt reprezentați și fac parte dintr-un cvorum necesar pentru adoptarea acestor decizii.

60. Se pot acorda drepturi de veto acționarilor (asociaților) minoritari în vederea protejării intereselor lor financiare într-o societate comercială. Această protecție normală a drepturilor acționarilor (asociaților) minoritari este legată de decizii esențiale ale societății în comun, cum ar fi: schimbări în statut, modificarea capitalului social sau

lichidarea societății. Drepturile de veto care asigură protecția sus-menționată nu conferă acționarilor (asociaților) minoritari controlul în comun în accepțiunea prezentelor precizări.

61. Contrar celor prevăzute la pct. 60, drepturile de veto care asigură exercitarea controlului în comun sunt cele care privesc deciziile strategice asupra politicii de afaceri cu impact asupra comportamentului pe piață al agentului economic controlat, și anume:

a. *alegerea conducerii și adoptarea bugetului de venituri și cheltuieli*

Drepturile de veto asupra acestor tipuri de decizii cu influență decisivă asupra politicii comerciale a agentului economic controlat conferă titularilor controlul în comun.

b. *planul de afaceri*

Dreptul de veto asupra planului de afaceri conferă controlul în comun, numai dacă acesta prevede pe lângă obiectivele agentului economic și măsurile ce vor fi luate pentru atingerea lor. În situația în care planul de afaceri conține doar declarații generale privind obiectivele de afaceri, dreptul de veto nu conferă deținătorilor controlul în comun.

c. *investițiile*

Importanța dreptului de veto asupra acestor decizii decurge din: volumul investițiilor, ponderea investițiilor în ansamblul activității agentului economic controlat, măsura în care investițiile constituie o caracteristică esențială a pieței pe care acționează agentul economic controlat. În legătură cu primul aspect, dacă volumul investițiilor este foarte mare, dreptul de veto poate fi considerat ca o protecție normală a intereselor acționarilor (asociaților) minoritari. Referitor la celelalte două aspecte, puterea de a determina comportamentul investițional al unui agent economic este un element important în aprecierea existenței controlului în comun, în măsura în care pe piața respectivă investițiile joacă un rol semnificativ în comportamentul de piață al unui agent economic.

d. *alte decizii cu impact asupra comportamentului de piață*

Acestea se referă la decizii speciale care sunt importante doar în contextul unei anumite piețe pentru agentul economic controlat, cum ar fi: tehnologia folosită, în măsura în care aceasta reprezintă o caracteristică esențială pentru activitate; noi linii de producție, în condițiile în care agentul controlat își desfășoară activitatea pe o piață caracterizată prin produse diferențiate și cu un grad semnificativ de înnoire.

62. Controlul în comun există chiar dacă acționarii (asociații) nu au făcut uz de influența lor decisivă conferită de dreptul de veto; este suficient să existe unul sau mai multe dintre drepturile de veto privind deciziile strategice menționate.

Exercitarea obișnuită a drepturilor de vot

63. Controlul este exercitat, de regulă, de acționarii (asociații) care dețin împreună majoritatea drepturilor de vot.

Doi sau mai mulți agenți economici acționari (asociați) minoritari la un alt agent economic pot dobândi controlul în comun chiar când aceștia nu au drepturi de veto speciale, atunci când prevăd și pun în aplicare împreună, printr-un acord legal sau *de facto* mijloacele pentru controlul agentului economic care urmează a fi achiziționat.

În această situație, acționarii (asociații) minoritari vor avea majoritatea drepturilor de vot și vor acționa concertat pentru exercitarea acestora.

64. Mijloacele legale pentru asigurarea exercitării în comun a drepturilor de vot pot fi sub forma:

- a. unui agent economic căruia acționarii (asociații minoritari) îi transferă drepturile;
- b. unui acord prin care acționarii (asociații) minoritari se angajează ei înșiși să acționeze în același mod (*pooling agreement*).

În mod cu totul excepțional, acțiunea colectivă se poate realiza *de facto*, atunci când între acționarii (asociații) minoritari există interese comune puternice care îi determină să nu acționeze unul împotriva altuia în exercitarea drepturilor în legătură cu agentul economic controlat.

65. Probabilitatea existenței unor interese comune puternice apare atunci când:

- a. există legături anterioare între acționarii (asociații) minoritari;
- b. operațiunea de achiziție a pachetelor de acțiuni (părți sociale) se face în mod concertat;
- c. la înființarea unui nou agent economic, societățile-mamă pot dobândi controlul în comun, iar acest lucru este valabil mai ales atunci când ei își aduc o contribuție vitală (tehnologii specifice, know-how, acorduri de livrare etc.), situație în care cooperarea deplină pe bază de acord între acționari (asociați) este necesară. Dacă numărul societăților-mamă este mare, probabilitatea de a exista cooperare deplină (control în comun) este redusă.

66. Atunci când deciziile nu se iau cu o majoritate stabilă - de fiecare dată realizându-se combinații diferite între acționarii (asociații) minoritari, nu se poate presupune că aceștia controlează în comun agentul economic respectiv.

Alte considerații în legătură cu controlul în comun

67. În cazul în care unul dintre acționari (asociați) deține cunoștințe specifice și experiență în afacerile societății controlate, iar celălalt acționar (asociat) nu are specializarea necesară, acesta din urmă poate juca un rol modest sau chiar inexistent

În conducerea curentă, deși prezența lui este motivată de considerente financiare, de strategie pe termen lung, imagine de marcă etc.

Dacă cel de-al doilea acționar (asociat) își menține posibilitatea reală de a contesta deciziile luate de primul acționar (asociat), există control în comun. În caz contrar, controlul este unic.

Părțile implicate în cazul dobândirii controlului în comun

68. În cazul dobândirii controlului în comun asupra unui agent economic nou creat, părțile implicate sunt cele care dobândesc controlul și grupurile din care acestea fac parte.

69. În cazul dobândirii controlului în comun asupra unui agent economic existent anterior, precum și în cazul când în urma operațiunii se realizează o trecere de la control unic la control în comun, părțile implicate sunt:

a. agenții economici și/sau persoanele fizice care dobândesc controlul în comun și grupurile din care acestea fac parte.

b. agentul economic achiziționat și agenții economici pe care îi controlează.

70. În cazul în care doi sau mai mulți agenți economici și/sau persoane fizice achiziționează împreună un alt agent economic, cu scopul unic de a împărți patrimoniul dobândit, imediat după încheierea tranzacției, pe baza unui plan preexistent, operațiunea se definește astfel:

a. ansamblul tranzacției nu reprezintă o concentrare, întrucât patrimoniul dobândit este controlat în comun, în mod legal doar temporar, până la împărțirea sa;

b. tranzacția se constituie din mai multe operațiuni de dobândire de control unic de către fiecare achizitor asupra unei părți din agentul economic achiziționat, pe care o va controla efectiv după împărțire.

Părțile implicate sunt fiecare achizitor inclusiv grupurile din care aceștia fac parte și partea pe care o va dobândi după împărțire.

D. Controlul exercitat de un singur acționar (asociat) pe baza drepturilor de veto

71. Un caz special de control există atunci când numai un acționar (asociat) se poate opune prin veto deciziilor strategice în cadrul unui agent economic, dar acest acționar (asociat) nu are puterea proprie de a impune astfel de decizii.

O asemenea situație poate apărea, de exemplu, atunci când un acționar (asociat) deține 50% din capitalul social al unui agent economic, în timp ce restul de 50% este deținut de doi sau mai mulți acționari (asociați) minoritari, sau atunci când există un cvorum necesar pentru deciziile strategice, care în fapt conferă un drept de veto numai unui acționar (asociat) minoritar.

În aceste situații, un singur acționar (asociat) posedă același nivel de influență ca și cel de care se bucură în mod normal deținătorii controlului în comun, de exemplu puterea de a bloca adoptarea deciziilor strategice.

Totuși, acest acționar (asociat) nu deține puterile care sunt conferite în mod normal unui agent economic cu control unic, de exemplu puterea de a impune deciziile strategice.

Întrucât acest acționar, care deține dreptul de veto, poate crea aceeași situație de blocaj ca și în cazurile normale de control în comun, el dobândește influență determinantă și, prin urmare, controlul în înțelesul reglementării concentrărilor economice. Întrucât acest acționar (asociat) este singurul agent economic care dobândește controlul, numai acest acționar (asociat) este obligat să întocmească și să depună notificarea operațiunii conform prezentului regulament.

E. Alte situații

Schimbări în structura controlului și părțile implicate

72. Structura acționariatului - respectiv identitatea, numărul și ponderea fiecărui acționar (asociat) în capitalul social - se poate modifica în cursul existenței unei societăți în comun, de regulă prin vânzare-cumpărare de acțiuni (părți sociale):

- a. fie între acționarii (asociații) existenți (schimbarea identității acestora și/sau a ponderii lor în capitalul social);
- b. fie între acționarii (asociații) existenți și acționarii (asociații) noi;

care poate să conducă la reducerea sau la majorarea numărului de acționari (asociații) și/sau a ponderii acestora în capitalul social.

Schimbarea structurii acționariatului poate avea ca efect modificări calitative ale controlului exercitat asupra societății în comun, astfel:

- a. trecerea de la controlul în comun la controlul unic;
- b. trecerea de la controlul unic la controlul în comun;
- c. menținerea formei de control în comun, schimbându-se identitatea acționarilor (asociaților) care-l exercită.

În cazul în care operațiunea de schimbare în structura acționarilor (asociaților) conduce la modificări calitative ale controlului exercitat asupra societății în comun, operațiunea constituie o concentrare economică ce trebuie supusă controlului Consiliului Concurenței. În consecință, părțile implicate sunt acționarii (asociații) achizitori - atât cei existenți cât și cei noi, inclusiv grupurile din care aceștia fac parte și societatea în comun în cauză, inclusiv agenții economici pe care îi controlează. Acționarii care nu dobândesc controlul în urma operațiunii de schimbare a acționarilor (asociaților) nu sunt părți implicate.

Dobândirea controlului de către o societate în comun și părțile implicate

73. În tranzacțiile în care o societate în comun dobândește controlul asupra unui agent economic, părțile implicate sunt: agentul economic achiziționat, inclusiv agenții economici pe care îi controlează și societatea în comun achizitoare, inclusiv grupurile din care fac parte societățile-mamă sau persoanele fizice care controlează societatea achizitoare, dacă societatea în comun îndeplinește condițiile prevăzute la pct.20 din prezentul regulament.

leșirea din fuziune, dezmembrarea agenților economici și părțile implicate

74. Atunci când doi agenți economici fuzionează sau înființează o societate în comun și ulterior ies din fuziune sau desființează societatea în comun, patrimoniul este împărțit între ei în mod diferit față de configurația inițială, iar separarea va fi compusă din două operațiuni:

- a. o achiziție de către unul dintre agenții economici a diverselor active (unele dintre cele deținute anterior de el însuși, unele deținute anterior de către celălalt agent economic și unele active dobândite în comun de către entitatea economică rezultată din fuziune);
- b. o achiziționare similară de către celălalt agent economic.

75. Pentru ieșirile din fuziune, părțile implicate sunt, pentru fiecare operațiune, agenții economici participanți inițial la fuziune și grupurile din care aceștia fac parte, împreună cu patrimoniul pe care fiecare dintre acești agenți economici îl achiziționează.

Pentru divizarea unei societăți în comun, părțile implicate sunt, pentru fiecare operațiune, partenerii inițiali în societatea în comun fiecare în calitate de achizitor și grupurile din care aceștia fac parte, împreună cu acea parte din societatea în comun achiziționată de fiecare dintre partenerii inițiali.

Părțile implicate în schimbul de active

76. Doi sau mai mulți agenți economici, care schimbă între ei, prin tranzacții, elemente din patrimoniul propriu sunt părțile implicate în schimbul de active.

Chiar dacă aceste transferuri de active sunt convenite printr-un singur contract sau au loc simultan, se consideră că schimbul se compune din două operațiuni distincte de achiziție de active.

Prin urmare, părțile implicate pentru fiecare transfer de active vor fi agentul economic achizitor și grupul din care acesta face parte și activele dobândite.

Dobândirea controlului de către un agent economic cu capital de stat și părțile implicate

77. În cazul în care are loc o fuziune sau o achiziționare a controlului între doi agenți economici cu capital de stat, operațiunea se apreciază astfel:

- a. restructurare internă, dacă cei doi agenți economici au fost anterior părți ale aceluiași agent economic cu capital de stat;

- b. concentrare economică, dacă cei doi agenți economici au fost anterior părți ale unor agenți economici cu capital de stat diferiți, cu putere independentă de decizie, aceștia fiind părți implicate.

Dobândirea controlului de către persoane fizice și părțile implicate

78. Art. 11 alin. (2) lit. b) din lege prevede că o concentrare economică are loc, și în cazul în care, una sau mai multe persoane fizice care controlează deja cel puțin un agent economic dobândesc, direct sau indirect, controlul integral sau parțial asupra unuia sau mai multor agenți economici.

Acest text arată că dobândirea controlului de către persoane fizice va determina o schimbare de lungă durată în structura agenților economici implicați, numai dacă respectivele persoane fizice desfășoară, direct sau indirect, activități economice proprii.

79. Părțile implicate sunt agentul economic care urmează a fi achiziționat și agenții economici pe care îi controlează, precum și achizitorul - persoana fizică și agenții economici controlați, direct sau indirect, de către aceasta.

Operațiuni în cadrul grupului

80. O operațiunile de fuziune, respectiv de dobândire a controlului, nu constituie concentrare economică, în sensul art.11 alin. (2) din lege, atunci când părțile implicate fac parte din același grup, așa cum este definit la pct.14 din prezentul regulament.

F. Excepții în baza prevederilor Legii concurenței cu privire la concentrările economice

81. Art. 12 din lege stabilește patru situații, în care dobândirea controlului nu constituie o concentrare economică, și anume:

- a. Dobândirea și exercitarea controlului de către un lichidator, desemnat prin hotărâre judecătorească, sau de către o altă persoană mandatată de autoritatea publică pentru îndeplinirea unor proceduri de încetare de plăți, redresare, concordat, lichidare judiciară, urmărire silită sau altă procedură similară.
- b. Achiziționarea și deținerea cu titlu temporar de participări la capitalul social al unui agent economic, de către bănci și alte instituții de credit, instituții financiare și societăți financiare, societăți de servicii de investiții financiare sau societăți de asigurare și reasigurare, a căror activitate normală include tranzacții și negocieri de titluri pe cont propriu sau pe contul terților, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - achiziționarea titlurilor de participare este făcută în vederea revânzării lor;
 - agentul economic achizitor să nu exercite drepturile de vot aferente acestor participări, astfel încât să determine comportamentul concurențial al respectivului agent economic, ori le exercită numai în vederea pregătirii și vânzării totale sau parțiale a respectivelor titluri de participare;

- agentul economic achizitor poate dispune de mijloacele sale de control pe durata unui an de la data achiziționării, perioadă în care trebuie să-și vândă titlurile de valoare deținute, respectiv să-și reducă participarea cel puțin la un nivel care să nu-i confere controlul asupra agentului economic în cauză.

La cerere, Consiliul Concurenței poate prelungi termenul de un an, dacă solicitantul dovedește că revânzarea participării dobândite nu a fost rezonabil posibilă în decurs de un an de la data achiziționării.

Atunci când o societate bancară sau un grup de societăți bancare dobândesc controlul asupra unui agent economic, prin preluarea datoriilor acestuia, în scopul redresării economice și revânzării ulterioare, operațiunea constituie concentrare economică.

În acest caz, părțile implicate sunt societățile bancare care achiziționează controlul și grupurile din care acestea fac parte, precum și agentul economic achiziționat, inclusiv agenții economici pe care îi controlează.

- c. Dobândirea controlului de către persoanele sau agenții economici prevăzuți la art. 11 alin. (2) lit. b) din lege, cu condiția ca drepturile de vot aferente participării deținute să nu fie exercitate, mai ales la numirea de membri în organele de administrare, conducere executivă, supraveghere și control ale agentului economic la care deținea participarea, decât în scopul salvagădării valorii integrale a plasamentului respectiv, fara a determina direct sau indirect comportamentul concurențial al agentului economic controlat.
- d. Operațiunile de restructurare și reorganizare realizate în cadrul grupului de către agenții economici care fac parte din același grup.

82. Pentru a se determina dacă drepturile aferente participărilor dobândite la un agent economic sunt folosite de către achizitor în scopul determinării comportamentului concurențial al agentului economic respectiv, se va urmări modul de exercitare a următoarelor drepturi:

- dreptul de a numi sau de a se opune la numirea de membri în organele de conducere ale agentului economic;
- dreptul de a adopta sau de a se opune la adoptarea bugetului de venituri și cheltuieli al agentului economic;
- dreptul de a adopta sau de a se opune la adoptarea planului de afaceri al agentului economic;
- dreptul de a adopta sau de a se opune la adoptarea planului de investiții al agentului economic.

Aceste drepturi pot fi stipulate în actele constitutive ale agentului economic achiziționat sau în orice act juridic încheiat între părțile implicate.

Exercitarea oricăruia dintre drepturile enumerate este suficientă pentru a se considera că achizitorul determină comportamentul concurențial al agentului economic la care a dobândit participarea.

Pe de altă parte, acele drepturi care sunt necesare doar pentru ca investitorul (achizitorul) să-și poată proteja interesele financiare nu sunt determinante pentru comportamentul concurențial al agentului economic controlat. Printre acestea, se numără capacitatea de a împiedica creșterea sau scăderea valorii acțiunilor ori modificarea capitalului social al agentului economic controlat, lichidarea afacerii sau schimbări ale statutului.

CAPITOLUL IV

Evaluarea restricționărilor direct legate și necesare implementării concentrărilor economice

83. Prin precizările din acest capitol, Consiliul Concurenței stabilește interpretarea pe care o dă noțiunii de restricționări direct legate și necesare pentru implementarea concentrărilor economice.

Restricționările avute în vedere în prezentele precizări sunt cele convenite între părțile la o concentrare economică, ce limitează propria lor libertate de acțiune pe piață și nu restricționările în detrimentul terților.

Principii generale

84. O concentrare economică poate cuprinde înțelegeri contractuale și acorduri care stabilesc controlul, în sensul art. 11 alin. (4) din lege. De asemenea, toate acordurile referitoare la activele necesare realizării obiectivului principal al concentrării economice sunt părți integrante ale operațiunii. În plus față de aceste înțelegeri și acorduri, părțile implicate într-o concentrare economică pot încheia și alte acorduri care nu reprezintă parte integrantă a concentrării economice și care limitează libertatea părților de a acționa pe piață. Dacă aceste acorduri cuprind restricționări direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice și sunt consecința inevitabilă a concentrării, acestea trebuie analizate împreună cu operațiunea care le generează, în baza prevederilor din lege privind concentrările economice și a prezentelor precizări.

În caz contrar, este necesară o evaluare a efectelor restrictive în conformitate cu prevederile art. 5 și 6 din lege și cu reglementările elaborate pentru aplicarea acestora.

85. Pentru ca restricționările să fie considerate "direct legate de implementarea concentrării economice" nu este suficient ca un acord să fie încheiat în același timp sau în același context cu concentrarea economică.

86. Acordurile convenite de părțile la o concentrare trebuie să fie "necesare implementării concentrării economice", ceea ce înseamnă că în absența acestora, concentrarea economică nu poate fi implementată sau poate fi aplicată în condiții nesigure, cu un cost substanțial ridicat, după o perioadă apreciabil mai lungă sau cu dificultăți considerabil mai mari. Aceste criterii sunt îndeplinite de obicei de acordurile

care au drept scop protejarea valorii transferate, menținerea continuității în aprovizionare după divizarea fostei entități economice sau care permit începerea activității de către o nouă entitate.

87. În privința necesității restricționării, trebuie să se țină seama nu numai de natura restricționării, ci și - în mod egal - să se asigure că durata, subiectul și aria geografică de aplicare a restricționării nu depășesc ceea ce este necesar, în termeni rezonabili, pentru implementarea concentrării economice. Dacă pentru atingerea scopului legitim propus sunt disponibile alte soluții pentru concentrarea economică, agenții economici trebuie să aleagă soluția care, în mod obiectiv, este cea mai puțin restrictivă pentru concurență.

88. Pentru concentrările economice care se realizează în etape, înțelegerile contractuale referitoare la etapele anterioare dobândirii controlului, în sensul art. 11 alin. (2) și (4) din lege, nu pot fi considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice. Acestea sunt supuse prevederilor art. 5 și 6 din lege.

Totuși, acordurile care au ca obiect facilitarea dobândirii controlului pot fi considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice.

89. Restricționările nu sunt direct legate și necesare pentru implementarea unei concentrări doar pentru că părțile implicate le consideră ca atare.

A. Principii aplicabile clauzelor uzuale în cazul achiziționării unui agent economic

90. În contextul transferului unui agent economic, restricționările stabilite între părți pot fi în avantajul achizitorului sau al vânzătorului. În termeni generali, necesitatea ca achizitorul să beneficieze de o anumită protecție este mai mare decât o astfel de necesitate corespunzătoare vânzătorului. Achizitorul are nevoie să se asigure că dobândește valoarea completă a activității achiziționate. Astfel, ca regulă generală, restricționările de care beneficiază vânzătorul, fie nu sunt direct legate și necesare implementării concentrării economice, fie aria de aplicare și/sau durata lor trebuie să fie mai limitată decât clauzele de care beneficiază achizitorul.

Clauze de non-concurență

91. Obligațiile de non-concurență care sunt impuse vânzătorului, în contextul transferului unui agent economic sau a unei părți a acestuia, pot fi direct legate și necesare implementării concentrării economice.

În vederea dobândirii întregii valori a activelor transferate, achizitorul trebuie să beneficieze de o anumită protecție împotriva acțiunilor concurențiale ale vânzătorului, pentru a câștiga încrederea clienților și pentru a asimila și exploata know-how. Astfel de clauze de non-concurență garantează transferul către achizitor a întregii valori a activelor care fac obiectul tranzacției, care include, în general, atât active corporale, cât și active necorporale, cum ar fi reputația mărcii câștigată de vânzător sau know-how-ul dezvoltat de acesta.

Aceste restricționări nu sunt doar direct legate de concentrarea economică dar sunt, de asemenea, necesare implementării acesteia deoarece, în absența unor astfel de

restricționări ar exista motive rezonabile pentru ca vânzarea agentului economic sau a unei părți din acesta să nu poată avea loc.

92. Totuși, astfel de clauze de non-concurență sunt justificate doar de obiectivul legitim al implementării concentrării economice atunci când durata, aria geografică de aplicare a acestora, subiectul și părțile implicate nu depășesc ceea ce în mod rezonabil este necesar pentru înfăptuirea concentrării. În general, o astfel de protecție nu poate fi considerată ca necesară, în cazul în care transferul este de fapt limitat la activele corporale (cum ar fi terenul, clădirile sau utilajele) sau la drepturi exclusive de proprietate industrială și comercială (deținătorii acestora ar putea reacționa imediat împotriva încălcărilor prin transfer a unor asemenea drepturi).

93. Cu privire la durata acceptabilă a interdicției concurenței, în cazul în care transferul unui agent economic include, atât reputația mărcii, cât și know-how, clauzele de non-concurență sunt în general justificate pe o perioadă de până la 3 ani; în cazul în care este inclusă doar reputația mărcii, aceste clauze sunt în general justificate pe o perioadă de până la 2 ani. Durate mai mari pot fi justificate doar în împrejurări specifice, de exemplu, atunci când se poate dovedi că fidelitatea clientului față de vânzător va persista pe o perioadă mai lungă de 2 ani sau mai lungă de 3 ani atunci când aria de aplicare sau natura know-how-ului transferat justifică o perioadă suplimentară de protecție.

94. Aria geografică de aplicare a clauzei de non-concurență trebuie, în mod normal, limitată la aria geografică în care vânzătorul comercializa produsele sau serviciile respective înainte de transfer. Se presupune că achizitorul nu are nevoie de protecție împotriva concurenței din partea vânzătorului în teritoriile în care vânzătorul nu a activat anterior transferului; excepție face cazul în care se dovedește că o astfel de protecție este cerută de împrejurările specifice ale cazului, de exemplu pe teritoriile în care vânzătorul intenționa să pătrundă la momentul tranzacției, considerând că acesta investise deja în acest sens.

95. În mod similar, clauzele de non-concurență trebuie limitate la produsele (inclusiv versiuni îmbunătățite sau actualizate ale produselor și produsele care le înlocuiesc) și serviciile care constituie activitatea economică a agentului economic transferat. De asemenea, pot fi incluse produse și servicii aflate, la momentul tranzacției, într-un stadiu avansat de îmbunătățire sau produse care sunt în întregime îmbunătățite, dar nu sunt încă introduse pe piață.

Nu este nevoie ca achizitorul să fie protejat împotriva concurenței din partea vânzătorului pe piețele produselor sau serviciilor pe care agentul economic transferat nu era activ anterior transferului.

96. Vânzătorul își poate impune restricționări lui însuși, filialelor, sucursalelor și reprezentanțelor sale comerciale. Totuși, o obligație prin care se impun restricționări similare terților nu va fi considerată ca direct legată și necesară pentru implementarea concentrării economice. Aceasta se aplică în special clauzelor care ar putea restricționa libertatea revânzătorilor sau utilizatorilor de a importa sau de a exporta.

97. Clauzele care limiteaza dreptul vânzătorului de a cumpăra sau de a deține acțiuni/părți sociale într-o companie concurentă cu agentul economic transferat sunt considerate ca fiind direct legate și necesare implementării concentrării economice, în aceleași condiții menționate mai sus pentru clauzele de non-concurență. Excepție face cazul în care vânzătorul este împiedicat să achiziționeze sau să dețină acțiuni/părți sociale, fără ca acestea să-i confere, direct sau indirect, funcții de conducere sau o influență determinantă în compania concurentă.

98. Clauzele de non-solicitare și de confidențialitate trebuie evaluate în mod similar cu clauzele de non-concurență, în măsura în care efectele lor restrictive nu depășesc efectul unei clauze de non-concurență. Totuși, deoarece aria de acoperire a clauzelor de non-solicitare și de confidențialitate poate fi mai limitată decât cea a clauzelor de non-concurență, acestea pot fi susceptibile de a fi considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice.

Clauzele de confidențialitate pot fi acceptate, dacă sunt justificate de circumstanțele specifice fiecărui caz, pentru perioade mai lungi de 3 ani, ținând cont de interesele companiei de a proteja secretele importante ale afacerii.

Acorduri de licență

99. Transferul unui agent economic sau a unei părți a acestuia include, în general, transferul către achizitor al activelor în vederea exploatarei depline a acestora, a drepturilor de proprietate intelectuală sau know-how.

Totuși, vânzătorul poate rămâne proprietarul drepturilor, în vederea exploatarei acestora pentru alte activități decât cele care fac obiectul transferului. În aceste cazuri, mijloacele uzuale care conferă achizitorului garanția folosirii depline a activelor transferate sunt încheierea de acorduri de licențiere în favoarea sa. De asemenea, dacă vânzătorul a transferat drepturile de proprietate intelectuală împreună cu afacerea, poate continua să utilizeze unele sau toate aceste drepturi pentru alte activități decât cele transferate; în acest caz achizitorul va acorda o licență vânzătorului.

100. Licențele de brevete, de drepturi similare sau de know-how pot fi considerate necesare implementării concentrării economice. În aceeași măsură, acestea pot fi considerate ca parte integrantă a concentrării economice și, nu este necesară limitarea lor în timp. Aceste licențe pot fi simple sau exclusive și pot fi limitate la anumite domenii de utilizare, în măsura în care corespund activităților agentului economic transferat.

Totuși, limitarea teritorială a activității transferate nu este în mod normal necesară implementării concentrării economice. Restricționările într-un acord de licență care depășesc prevederile mai sus menționate, cum ar fi cele care protejează titularul licenței și mai puțin pe cel care primește licența, nu sunt în mod normal necesare implementării operațiunii de concentrare economică. Aceste restricționări pot fi evaluate potrivit art. 5 din lege. În cazul în care vânzătorul acordă cumpărătorului o licență pentru o anumită activitate, vânzătorul poate fi subiectul unei restricționări teritoriale în cadrul unui acord de licență în aceleași condiții stipulate pentru clauzele de non-concurență în contextul vânzării activității sale.

101. În mod similar, în cazul licențelor de mărci comerciale, a numelor de afacere, a drepturilor de design, de copyright sau al altor drepturi similare situațiilor în care vânzătorul dorește să rămână proprietarul acestora în legătură cu activitățile reținute, în timp ce achizitorul are nevoie de aceste drepturi pentru comercializarea bunurilor sau serviciilor produse de agentul economic transferat sau de o parte a acestuia, se aplică aceleași condiții ca și cele mai sus menționate.

102. Acordurile referitoare la utilizarea numelor de afacere sau a mărcilor comerciale trebuie în mod normal să fie analizate în contextul drepturilor de proprietate intelectuală aferente licențelor respective.

Obligații de cumpărare și de furnizare

103. În multe cazuri, transferul unui agent economic sau a unei părți a acestuia poate avea ca efect întreruperea relațiilor tradiționale de aprovizionare și de furnizare, care existau anterior integrării activităților în cadrul entității economice a vânzătorului.

Pentru a face posibilă divizarea unității economice a vânzătorului, precum și transferul parțial al activelor către achizitor în condiții rezonabile, este adesea necesară menținerea legăturilor existente sau stabilirea unor legături similare între vânzător și achizitor, cel puțin pentru o perioadă tranzitorie. Acest obiectiv este realizat, în mod normal, prin obligații de cumpărare sau de furnizare ale vânzătorului și/sau ale achizitorului agentului economic sau a unei părți a acestuia. Ținând cont de situația particulară care rezultă din divizarea unității economice a vânzătorului, astfel de obligații care pot conduce la restricționări ale concurenței, pot fi recunoscute ca fiind direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice. Acestea pot fi în favoarea vânzătorului sau a achizitorului, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz.

104. Scopul unor astfel de obligații poate fi asigurarea continuității furnizării, către una sau alta din părți, a produselor necesare pentru activitățile reținute de vânzător sau preluate de achizitor. Astfel, există motive de recunoaștere, pentru o perioadă de tranziție, a necesității unor obligații de furnizare. Acestea au drept scop garantarea cantităților furnizate anterior în cadrul entității integrate a vânzătorului care include, în mod corespunzător, posibilitatea adaptării acestora în funcție de evoluția previzibilă a cererii.

105. De asemenea, scopul acestor obligații poate fi de a asigura continuitatea vânzărilor, așa cum erau garantate anterior în cadrul unei singure entități economice. Obligațiile de cumpărare de care beneficiază furnizorul unui produs vor necesita o justificare riguroasă, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz.

106. Atât obligațiile de furnizare, cât și cele de cumpărare referitoare la cantități fixe sau variabile, pot fi recunoscute ca fiind direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice. Totuși, obligațiile referitoare la furnizarea cantităților nelimitate sau care conferă un statut privilegiat furnizorului sau cumpărătorului nu sunt considerate necesare implementării concentrării economice. Astfel de obligații trebuie să fie justificate de circumstanțele specifice fiecărui caz.

107. De asemenea, nu există o justificare generală pentru obligațiile exclusive de cumpărare sau de furnizare. În afara unor circumstanțe excepționale, ca de exemplu cele rezultate din absența unei piețe sau din specificitatea produselor în cauză, o astfel de exclusivitate nu este necesară pentru implementarea concentrării economice.

108. În ceea ce privește durata obligațiilor de cumpărare și de furnizare, aceasta trebuie limitată la o perioadă necesară pentru înlocuirea relațiilor de dependență cu cele de autonomie pe piață. Durata contractelor de cumpărare și de furnizare în cazul produselor industriale complexe este în mod normal justificată pentru o perioadă de tranziție de 3 ani. În orice situație, aceasta trebuie să fie justificată de circumstanțele particulare ale cazului respectiv, ținând cont de bunurile sau serviciile în discuție.

109. Efectul înțelegerilor privind serviciile poate fi similar cu cel al acordurilor de furnizare; în acest caz, se aplică aceleași principii menționate mai sus. Acordurile de distribuție pot fi de asemenea privite ca restricții direct legate și necesare implementării concentrării economice. În caz contrar, acordurile care conțin restricții privind concurența cad sub incidența prevederilor art. 5 din lege.

B. Principii aplicabile clauzelor uzuale în cazul achiziționării în comun

110. Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice se aplică și în cazul în care doi sau mai mulți agenți economici convin să achiziționeze în comun, în special prin intermediul unei licitații publice, unul sau mai mulți agenți economici, având ca obiect sau ca efect împărțirea între achizitori a agenților economici achiziționați sau a activelor acestora. Aceasta este o concentrare economică realizată în două etape succesive, strategia comună limitându-se la dobândirea controlului. În acest context, un acord între achizitori pentru lansarea unei oferte comune la licitație și abținerea acestora de la prezentarea de oferte separate, concurențiale, sau de a nu obține altfel controlul asupra aceluiași agent economic pot fi considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice.

111. În plus, restricționările care au ca scop împărțirea activelor agentului economic achiziționat, controlat în comun, vor fi considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice. Acest principiu se aplică și înțelegerilor dintre părți pentru dobândirea în comun a controlului asupra unui agent economic, în vederea împărțirii facilităților de producție, a rețelelor de distribuție, împreună cu mărcile de comerț existente ale agentului economic achiziționat în comun.

112. În măsura în care o astfel de divizare implică dezmembrarea entității economice existente anterior, înțelegerile care o fac posibilă în condiții rezonabile pot fi considerate ca direct legate și necesare implementării concentrării economice. Din acest punct de vedere, trebuie aplicate, prin analogie, principiile menționate mai sus referitoare la înțelegerile de cumpărare și de furnizare pentru o perioadă tranzitorie în cazul transferului agenților economici.

C. Principii aplicabile clauzelor uzuale în cazul creării unei societăți în comun, în conformitate cu art. 11 alin. (3) din Legea concurenței nr.21/1996 cu modificările și completările ulterioare

Obligații de non-concurență

113. O obligație de non-concurență între societățile-mamă și societatea în comun poate fi considerată direct legată și necesară pentru implementarea concentrării economice. Clauzele de non-concurență pot reflecta, *inter alia*, necesitatea asigurării bunei credințe în timpul negocierilor, utilizarea în totalitate a activelor societății în comun, acordarea permisiunii acesteia de a asimila know-how-ul și reputația mărcii aduse ca aport de către societățile-mamă sau de a proteja interesele societăților-mamă în cadrul societății în comun împotriva actelor de concurență facilitate, printre altele, de accesul privilegiat al societăților-mamă la know-how și la reputația mărcii transferate către sau dezvoltate de societatea în comun.

114. Ca regulă generală, în cazul societăților în comun, astfel de clauze pot fi justificate pentru perioade de până la 5 ani. Totodată, în situația în care clauzele de non-concurență depășesc 3 ani, acestea trebuie justificate în funcție de circumstanțele specifice cazului în speță. În plus, obligațiile de non-concurență între societățile-mamă și o societate în comun, care depășesc durata de viață a societății în comun, nu pot fi considerate niciodată ca direct legate și necesare implementării concentrării economice.

115. Aria geografică a unei clauze de non-concurență trebuie să fie limitată la zona în care societățile-mamă își comercializau produsele și serviciile în cauză, anterior creării societății în comun. Aceasta arie geografică poate fi extinsă la teritoriile în care societățile-mamă intenționau să patrundă la momentul tranzacției, considerând că acestea investiseră deja în acest sens.

116. De asemenea, clauzele de non-concurență trebuie să fie limitate la produsele și serviciile care constituie activitatea economică a societății în comun. Acestea pot include produse și servicii aflate într-un stadiu avansat de dezvoltare la momentul tranzacției, precum și produse și servicii care sunt deja dezvoltate dar nu sunt încă introduse pe piață.

117. În cazul în care o societate în comun este creată în scopul intrării pe o nouă piață, în cadrul acordului sau al statutelor se vor face referiri la produsele, serviciile și teritoriile care vor reprezenta domeniul de activitate al societății în comun. Se presupune că interesul uneia dintre societățile-mamă în cadrul societății în comun nu necesită protecție împotriva concurenței celeilalte societăți-mamă pe alte piețe decât cele pe care societatea în comun va activa din momentul înființării sale.

118. În plus, se va considera, ca regulă generală, că obligațiile de non-concurență între societățile-mamă care nu exercită controlul și o societate în comun nu sunt direct legate și necesare implementării concentrării economice.

119. Aceleași principii se aplică și clauzelor de non-solicitare și de confidențialitate, în măsura în care efectul lor restrictiv nu depășește efectul unei clauze de non-concurență. Deoarece aria de aplicare a clauzelor de non-solicitare și de confidențialitate poate fi mai restrânsă decât cea a clauzelor de non-concurență, acestea pot fi considerate, într-un număr mai mare de cazuri, ca fiind direct legate și necesare implementării concentrării economice. Mai mult, durata clauzelor de

confidențialitate poate depăși 5 ani, în funcție de circumstanțele specifice cazului în speță, ținând cont de interesele companiilor de a proteja secretele importante de afaceri.

Acordurile de licență

120. O licență acordată societății în comun de către societățile-mamă poate fi considerată ca fiind direct legată și necesară implementării concentrării economice. Această regulă se aplică indiferent dacă licența este sau nu exclusivă și indiferent dacă este limitată sau nu în timp. Licența poate fi restricționată la un domeniu specific de utilizare care corespunde activităților societății în comun.

121. Licențele acordate de către societatea în comun uneia dintre societățile-mamă sau licențierile reciproce pot fi considerate ca direct legate și necesare implementării concentrării economice în aceleași condiții ca și în cazul vânzării unei activități. În schimb, acordurile de licență între societățile-mamă nu vor fi considerate direct legate și necesare implementării unei societăți în comun.

122. Acordurile de licență care conțin o restricționare a concurenței, dar care nu sunt considerate direct legate și necesare implementării concentrării economice pot cădea sub incidența art. 5 din lege.

Obligații de cumpărare și de furnizare

123. În cazul în care societățile-mamă rămân prezente pe piața situată în amonte sau în aval față de piața societății în comun, toate acordurile de cumpărare și de furnizare, inclusiv cele de distribuție, trebuie examinate în conformitate cu principiile aplicabile în cazul transferului unui agent economic.

PARTEA a II-a

Notificarea concentrărilor economice. Emiterea deciziilor în cazurile de concentrare economică

CAPITOLUL I

Notificarea concentrărilor economice

A. Părțile obligate să înainteze notificări. Termenul de notificare

124. Concentrările economice care depășesc pragurile valorice prevăzute de art. 15 din lege sunt supuse controlului și vor fi notificate Consiliului Concurenței.

125. Părțile obligate să înainteze notificarea sunt:

- a. în cazul fuziunii, participanții la fuziunea proiectată/preconizată;
- b. în cazul unei concentrări realizate prin dobândirea controlului unic, partea care dobândește controlul;

- c. în cazul unei concentrări economice realizate prin dobândirea controlului în comun asupra unui agent economic, părțile care dobândesc controlul în comun;
- d. în cazul unei concentrări realizate prin înființarea unei societăți în comun concentrative, părțile care participă la înființarea respectivei societăți.

Pentru identificarea părților cărora le revine obligația notificării, în alte cazuri decât cele enumerate mai sus, vor fi avute în vedere precizările cuprinse în Capitolul III al Părții I din prezentul regulament.

126. Părțile menționate la pct.125 vor înainta Consiliului Concurenței notificarea în termen de 30 de zile. În acest termen, Consiliul Concurenței, la solicitarea scrisă a părților, poate prelungi termenul de 30 de zile cu maxim 15 zile, atunci când această solicitare este întemeiată.

127. În termen de 7 zile, părțile vor informa, în scris, Consiliul Concurenței cu privire la operațiunea ce urmează să fie notificată. Termenul de 7 zile este inclus în termenul prevăzut la pct.126.

128. Termenele prevăzute la pct. 126 și 127 încep să curgă:

- a. în cazul operațiunilor realizate în condițiile art. 11 alin. (2) lit. a) din lege, de la data semnării acordului de fuziune;
- b. în cazul operațiunilor realizate în condițiile art. 11 alin. (2) lit. b) din lege, de la data semnării actului juridic în baza căruia se realizează dobândirea controlului;
- c. în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a) și b), de la data la care părțile implicate au luat cunoștință de realizarea operațiunii.

Când ultima zi a termenului nu este o zi lucrătoare, acesta se va prelungi până la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

129. Notificarea se semnează de către reprezentanții legali ai părților obligate să înainteze notificări.

În cazul în care părțile obligate să notifice împuternicesc o terță persoană pentru reprezentarea în raporturile cu Consiliul Concurenței, aceasta trebuie să depună, în original, odată cu notificarea, și împuternicirea legală, autenticată.

Partea care înaintează notificarea este responsabilă pentru exactitatea și corectitudinea informațiilor furnizate.

130. Notificările pentru operațiunile de concentrare economică realizate prin dobândirea controlului în comun, vor fi prezentate de către un reprezentant împuternicit să transmită și să primească documente în numele tuturor părților obligate să notifice.

B. Publicarea informării cu privire la o notificare

131. Atunci când Consiliul Concurenței constată că o concentrare economică notificată prezintă un interes public major, va putea publica o informare privind notificarea primită,

indicând numele părților, natura concentrării, sectoarele economice implicate și data primirii notificării.

Eventualele completări sau modificări ale informațiilor care privesc concentrarea respectivă, vor putea fi, de asemenea, publicate.

Consiliul Concurenței va ține seama de interesul legitim al agenților economici implicați privind păstrarea secretului de afaceri al acestora.

C. Prezentarea notificărilor

132. Notificarea prezentată Consiliului Concurenței trebuie să cuprindă:

- a. adresa de înaintare, semnată de reprezentantul legal sau de persoana împuternicită;
- b. formularul de notificare, completat conform modelului cuprins în anexa la prezentul regulament;
- c. documentele justificative enumerate la pct. 199 din prezentul regulament;
- d. dovada plății tarifului de notificare.

133. Notificarea va fi înaintată Consiliul Concurenței în 3 (trei) exemplare: 2 exemplare în scris și unul în format electronic.

Documentele anexate la formular, vor fi prezentate în original și/sau în copii, copiile fiind certificate, pentru conformitate, de către părțile care notifică.

134. Odată cu înaintarea notificării, părțile vor face dovada plății tarifului de notificare.

D. Informațiile și documentele care trebuie furnizate

135. Notificările vor cuprinde informațiile, inclusiv documentele, cerute în formularul cuprins în Anexa la prezentul regulament.

Informațiile furnizate trebuie să fie exacte și complete, cuprinzând schimbările *de jure* și *de facto* care se produc prin operațiunea notificată. Părțile vor ține seama de recomandările cuprinse în pct.194 din prezentul regulament.

136. În situația în care, informațiile furnizate în formularul de notificare nu sunt corecte sau complete, Consiliul Concurenței va solicita completarea acestora.

Notificarea va fi considerată efectivă numai după completarea și/sau corectarea ei.

CAPITOLUL II

Examinarea notificării. Emiterea deciziilor în cazurile de concentrare economică

A. Data efectivă a notificării

137. Notificarea devine efectivă la data la care a fost înregistrată la Consiliul Concurenței, cu excepția cazurilor în care informațiile cuprinse în notificare sunt inexacte sau incomplete.

În aceste cazuri, în termen de 20 de zile, Consiliul Concurenței va solicita, în scris, completarea notificării și va stabili un termen limită pentru furnizarea informațiilor solicitate. Termenul va fi stabilit în funcție de natura informațiilor solicitate, fără însă a depăși 15 zile de la data solicitării.

Notificarea devine efectivă la data la care au fost primite și înregistrate la Consiliul Concurenței informațiile solicitate, cu condiția ca acestea să fie exacte și complete.

Consiliul Concurenței va comunica părților notificatoare, neîntârziat, data la care notificarea a devenit efectivă.

B. Deciziile emise de Consiliul Concurenței în cazurile de concentrare economică

138. În termen de 30 de zile de la data la care notificarea a devenit efectivă, Consiliul Concurenței:

- a. va emite o decizie de neintervenție, când ajunge la concluzia că operațiunea de concentrare economică notificată nu cade sub incidența legii;

Decizia de neintervenție va fi emisă în cazul în care operațiunea de concentrare economică, deși nu cade sub incidența legii, a fost totuși notificată.

Nu se va plăti taxă de autorizare în cazul în care se emite o decizie de neintervenție.

- b. va emite o decizie de neobiecțiune, când constată că deși operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența legii, nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal;

Consiliul Concurenței analizează impactul anticoncurențial pe care îl are sau ar putea să îl aibă concentrarea economică notificată și, dacă nu există îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal, va autoriza concentrarea economică în cauză printr-o decizie de neobiecțiune, în sensul că autorizarea se face fără condiții.

Taxa de autorizare prevăzută de art.33 alin 1) din lege va fi stabilită și în cazul în care se autorizează concentrarea economică prin decizie de neobiecțiune.

- c. va decide deschiderea unei investigații, în cazul în care constată că operațiunea de concentrare economică notificată cade sub incidența legii și prezintă îndoieli serioase privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal.

139. În termen de maximum 5 luni de la data la care notificarea unei operațiuni de concentrare economică a devenit efectivă, iar pentru operațiunea respectivă de concentrare economică s-a emis un ordin de deschidere a investigației, în condițiile art.

51 alin. (1) lit.c) din lege, după audierea părților și după evaluarea operațiunii, Consiliul Concurenței va emite o decizie, după cum urmează:

- a. decizie de refuz, dacă prin operațiunea respectivă de concentrare economică se creează sau se consolidează o poziție dominantă care conduce sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia;
- b. decizie de autorizare, dacă prin operațiunea respectivă de concentrare economică nu se creează și nici nu se consolidează o poziție dominantă care conduce sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea ori denaturarea semnificativă a concurenței pe piața românească sau pe o parte a acesteia;
- c. decizie de autorizare condiționată, prin care se stabilesc obligațiile și/sau condițiile ce trebuie îndeplinite pentru autorizarea operațiunii de concentrare economică în cauză, dacă operațiunea respectivă, cu modificările respective, ar putea fi compatibilă cu un mediu concurențial normal.

140. Înainte de emiterea unei decizii conform art. 51, Consiliul Concurenței poate impune – printr-o decizie privind măsuri interimare – agenților economici implicați luarea oricărei măsuri pe care o consideră necesară în scopul restabilirii mediului concurențial.

Măsurile prevăzute trebuie să fie strict limitate, atât în durată, cât și în obiectul lor, la ceea ce este necesar pentru a corectă o afectare manifestă și intolerabilă a liberei concurențe.

141. Deciziile emise de Consiliul Concurenței vor avea la bază și analiza restricționărilor direct legate și necesare pentru implementarea concentrărilor economice, care pot afecta mediul concurențial.

142. Deciziile emise de Consiliul Concurenței pot fi revocate și concentrarea economică se suspendă automat, în situația în care părțile implicate în concentrarea economică nu își îndeplinesc obligațiile asumate - menționate în decizia de autorizare condiționată - de modificare a planului inițial al concentrării.

143. Deciziile emise conform art. 51 din lege vor fi comunicate de îndată părților în cauză, de către Secretariatul General al Consiliului Concurenței, și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala solicitantului ori pe pagina de Internet a Consiliului Concurenței.

La publicarea deciziilor se va ține seama de interesele legitime ale agenților economici în cauză, astfel încât secretul profesional să nu fie divulgat.

144. În cazul în care Consiliul Concurenței nu a luat nici o decizie în termenele prevăzute de art. 51 alin. (1) și (2) din lege, operațiunea de concentrare economică notificată poate avea loc.

145. Deciziile luate de Consiliul Concurenței cu privire la o operațiune de concentrare economică pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București în

termen de 30 de zile de la data comunicării către părți. Instanța poate ordona, la cerere, suspendarea executării deciziei atacate.

146. Decizia emisă cu privire la o operațiune de concentrare în care este implicată o regie autonomă va fi notificată și ministrului de resort. În termen de 30 de zile de la notificarea deciziei, Guvernul, la propunerea ministrului de resort, poate lua, pe răspunderea sa, o decizie diferită de cea a Consiliului Concurenței, pentru rațiuni de interes public general. Decizia este executorie și va fi publicată împreună cu decizia Consiliului Concurenței, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

C. Calculul termenelor

147. Termenele de 30 de zile și de maximum 5 luni, prevăzute de art. 51 alin. (1) și (2) din lege, încep să curgă de la data la care notificarea a devenit efectivă.

148. Termenele de 30 de zile, respectiv de 5 luni, se calculează potrivit art. 101 din Codul de procedura civilă.

149. Termenul de 30 de zile se va împlini în cea de a treizecea zi calendaristică.

Termenul de 5 luni se va împlini la sfârșitul zilei care, în luna a cincea, cade în aceeași dată ca și ziua în care a început să curgă termenul. Când o astfel de zi nu există în luna a cincea, perioada se va încheia la sfârșitul ultimei zile din luna a cincea.

150. Când ultima zi a termenului nu este o zi lucrătoare, acesta se va prelungi pâna la sfârșitul următoarei zile lucrătoare.

D. Schimbarea caracterului notificării

151. Atunci când Consiliul Concurenței constată că operațiunea notificată nu constituie o concentrare economică în înțelesul legii, va informa, în scris, părțile notificatoare sau pe reprezentantul lor comun. În astfel de cazuri, cum ar fi înființarea unei societăți în comun de cooperare cu caracter structural, părțile care au înaintat notificarea pot solicita Consiliului Concurenței acordarea unei dispense individuale, caz în care se urmează procedura corespunzătoare, prevăzută în Regulamentul pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din lege, privind practicile anticoncurențiale.

E. Realizarea concentrărilor economice

152. Concentrările economice vor putea fi puse în aplicare numai în următoarele situații:

- a. la primirea de către părțile notificatoare a deciziei de neintervenție, respectiv a deciziei de neobiectiune emisă de Consiliul Concurenței, în condițiile art. 51 alin. (1) lit. a) și b) din lege;
- b. la primirea deciziei în condițiile art. 51 alin. (2) lit. b) și c) din lege;
- c. în condițiile art. 51 alin. (3) din lege.

153. Prevederile punctului precedent nu vor împiedica desfășurarea unei licitații publice sau dobândirea controlului pe bază de ofertă publică, cu condiția ca drepturile de vot

aferente participării obținute să nu fie exercitate, mai ales la numirea de membri în organele de administrare, conducere executivă, supraveghere și control ale agentului economic la care dețin controlul, decât în scopul salvărdării valorii integrale a acestei investiții, iar nu pentru a determina direct sau indirect comportamentul concurențial al agentului economic controlat. Concentrarea economică devine efectivă în acest caz numai după primirea deciziei emisă de Consiliul Concurenței.

154. Până la emiterea de către Consiliul Concurenței a unei decizii, în conformitate cu art. 51 din lege, este interzisă punerea în aplicare a unei operațiuni de concentrare economică. Agenții economici implicați pot lua numai acele măsuri legate de concentrare care nu sunt ireversibile și nu modifică definitiv structura pieței.

Pot constitui măsuri ireversibile, printre altele:

- a. intrarea agentului economic achiziționat pe o altă/nouă piață;
- b. ieșirea agentului economic achiziționat de pe piața pe care activa;
- c. modificarea obiectului de activitate al agentului economic achiziționat;
- d. exercitarea drepturilor de vot dobândite pentru numirea de membri în organele de conducere ale agentului economic;
- e. exercitarea drepturilor de vot dobândite pentru adoptarea bugetului de venituri și cheltuieli al agentului economic;
- f. exercitarea drepturilor de vot dobândite pentru adoptarea planului de afaceri al agentului economic;
- g. exercitarea drepturilor de vot dobândite pentru adoptarea planului de investiții al agentului economic achiziționat;
- h. schimbarea denumirii agentului economic achiziționat; ââ
- i. restructurarea, închiderea sau divizarea agentului economic achiziționat;
- j. vânzarea de active aparținând agentului economic achiziționat,
- k. concedierea angajaților agentului economic achiziționat,
- l. încheierea sau rezilierea unor contracte pe termen lung sau a altor acorduri importante încheiate cu terții,
- m. listarea (cotarea) agentului economic achiziționat la bursa de valori.

155. La cerere, Consiliul Concurenței poate acorda o derogare de la regula instituită la art. 16 alin. (4) din lege; cererea de acordare a derogării trebuie să fie motivată.

În decizia pe care o va emite Consiliul Concurenței va ține cont de efectele suspendării concentrării economice asupra unuia sau mai multora dintre agenții economici implicați în operațiune, asupra unei terțe părți, precum și de efectele asupra concurenței.

Această derogare poate fi condiționată de impunerea unor obligații ce trebuie îndeplinite de către părți și poate fi acordată oricând, atât anterior, cât și ulterior notificării.

156. Validitatea oricărei operațiuni realizate în contradicție cu art. 16 alin. (4) din lege va depinde de decizia pe care Consiliul Concurenței o va lua cu privire la operațiunea notificată, conform art. 51 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. a), b) sau c) sau alin. (3).

CAPITOLUL III

Procedura simplificată de analiză a anumitor concentrări economice

157. Prezentul capitol stabilește, în baza art. 50 alin. (5) din lege, procedura simplificată de analiză a anumitor operațiuni de concentrare economică.

Astfel, concentrările economice, care îndeplinesc condițiile cerute în acest capitol și în absența unor împrejurări speciale, pot fi analizate prin această procedură, deoarece nu prezintă îndoieli serioase în ceea ce privește compatibilitatea lor cu un mediu concurențial normal.

Prin procedura simplificată de analiză a anumitor concentrări economice, Consiliul Concurenței urmărește eficientizarea controlului asupra acestor operațiuni. Totodată se urmărește și încurajarea contactelor dintre părțile notificatoare și autoritatea de concurență, anterior înaintării formularului de notificare privind o operațiune de concentrare economică.

158. În cazul în care toate condițiile necesare cerute de prezentul capitol sunt îndeplinite și în absența unor împrejurări speciale, Consiliul Concurenței va emite o decizie, în conformitate cu prevederile art. 51 din lege, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării.

Categoriile de concentrări economice care pot beneficia de procedura simplificată de analiză

159. Procedura simplificată de analiză se va aplica următoarelor categorii de concentrări economice:

- a. în cazul în care, doi sau mai mulți agenți economici dobândesc controlul în comun asupra unui alt agent economic (societate în comun), cu condiția ca societatea în comun să nu desfășoare, să nu prevadă desfășurarea sau să desfășoare o activitate neglijabilă pe teritoriul României. Aceste prevederi se aplică atunci când:
- cifra de afaceri¹ a societății în comun și/sau cea a activităților² transferate nu depășește echivalentul în lei a 4 milioane Euro pe teritoriul României; și

¹ Cifra de afaceri a societății în comun se calculează pe baza ultimelor bilanțuri contabile ale societăților-mamă sau ale societății în comun, potrivit cărora există sau nu înregistrări separate pentru resursele regrupate în cadrul societății în comun

- valoarea totală a activelor³ transferate societății în comun nu depășește echivalentul în lei a 4 milioane Euro pe teritoriul României⁴;
- b. în cazul în care, doi sau mai mulți agenți economici fuzionează, ori unul sau mai mulți agenți economici dobândesc controlul unic sau controlul în comun asupra unui alt agent economic, cu condiția ca nici una dintre părțile implicate să nu desfășoare activități comerciale pe aceeași piață a produsului și pe aceeași piață geografică sau pe o piață a produsului care se situează în amonte sau în aval față de o piață a produsului pe care operează orice altă parte implicată în operațiunea de concentrare economică;
- c. în cazul în care, doi sau mai mulți agenți economici fuzionează, ori unul sau mai mulți agenți economici dobândesc controlul unic sau controlul în comun asupra unui alt agent economic:
- două sau mai multe dintre părțile implicate desfășoară activități comerciale pe aceeași piață a produsului și aceeași piață geografică (relații orizontale); sau
 - una sau mai multe dintre părțile implicate desfășoară activități comerciale pe o piață a produsului care se situează în amonte sau în aval față de o piață a produsului pe care orice altă parte implicată în concentrarea economică își exercită activitatea (relații verticale),

cu condiția ca segmentele de piață cumulate ale acestora să se situeze sub 15%, în cazul relațiilor orizontale, și sub 25%, în cazul relațiilor verticale⁵.

² Alternativa „și/sau” este utilizată pentru a ține cont de diversitatea situațiilor vizate; spre exemplu:

- în cazul achiziționării în comun a unei societăți ținta, cifra de afaceri de luat în considerare este cea a societății ținta (adica societatea în comun),
- în cazul creării unei societăți în comun căreia societățile-mamă îi transferă activitățile lor, cifra de afaceri de luat în considerare este cea aferentă activităților transferate,
- în cazul în care o societate terță devine una dintre părțile care controlează o societate în comun existentă, cifra de afaceri de luat în considerare este cea a societății în comun și cea care este aferentă activităților transferate de către noua societate-mamă (daca este cazul).

³ Valoarea totală a activelor societății în comun se calculează pe baza ultimului bilanț contabil, elaborat și aprobat, de către fiecare societate-mamă. Noțiunea de „active” include: 1) toate imobilizările corporale și necorporale care sunt cedate/transferate societății în comun (de ex. imobilizări corporale precum echipamentele de producție, rețelele de angrosiști sau detailiști și stocurile de mărfuri; imobilizări necorporale precum proprietatea intelectuală, vadul comercial etc.) și 2) suma creditelor sau a angajamentelor societății în comun pe care una dintre societățile-mamă a acceptat să le acorde sau să le garanteze

⁴ În cazul în care activele transferate generează o cifra de afaceri, nici valoarea acestor active, nici cifra de afaceri nu trebuie să depășească echivalentul în lei a 4 milioane Euro

⁵ Aceasta înseamnă că numai concentrările economice în cadrul cărora nu este afectată nici o piață intră în această categorie. Pragurile referitoare la relațiile orizontale și verticale se aplică cotelor de piață pe piața/piețele relevante definite. Este important ca definirea pieței/piețelor relevante în formularul de notificare, să fie suficient de precisă pentru a justifica faptul că aceste praguri nu sunt atinse și că orice alte definiții posibile ale pieței/piețelor sunt menționate (inclusiv piețele geografice mai restrânse decât piața națională)

160. Se consideră ca operațiunile de concentrare economică descrise mai sus nu antrenează, cu excepția unor împrejurări excepționale, o combinație de poziții pe piață care să fie susceptibilă de a afecta mediul concurențial normal.

Garanții și excluziuni

161. Pentru a aprecia dacă o concentrare economică se încadrează într-una dintre categoriile definite mai sus, Consiliul Concurenței se va asigura că toate circumstanțele relevante în acest sens sunt stabilite suficient de clar.

Având în vedere că definirea pieței este un element cheie al acestei aprecieri, părților notificatoare li se recomandă, ca anterior notificării, să furnizeze informații asupra tuturor posibilelor definiții ale pieței. Părțile vor descrie toate posibilele piețe relevante (ale produsului și geografice) și vor furniza date și informații în legătură cu definirea acestor piețe, asupra cărora concentrarea economică notificată ar putea produce efecte.

În urma analizei cazului, Consiliul Concurenței își rezervă dreptul de a stabili piața relevantă. În cazul în care este dificilă definirea pieței relevante sau determinarea cotei de piață a părților, Consiliul Concurenței nu va aplica procedura simplificată de analiză.

162. În mod normal, se poate presupune că operațiunile care intră în categoriile menționate mai sus nu ridică îndoieli serioase în privința compatibilității cu un mediu concurențial normal. Există însă anumite operațiuni care, deși s-ar putea încadra în categoriile de concentrări economice susceptibile de a beneficia de procedura simplificată, necesită o analiză aprofundată, deoarece pot conduce la consolidarea puterii de piață a părților. Exemple de asemenea operațiuni:

- concentrările economice realizate prin combinarea resurselor tehnologice, financiare sau a altor resurse, chiar dacă părțile la concentrare nu desfășoară activități pe aceeași piață;
- concentrările economice cu aspecte de conglomerat, în cazul în care una sau mai multe dintre părțile implicate dețin individual o cotă de piață de cel puțin 25% pe orice piață a produsului pe care nu există relații orizontale sau verticale între părți;
- concentrările economice în care părțile activează pe piețe noi sau puțin dezvoltate, situație în care este dificilă stabilirea cu precizie a cotelor de piață ale acestora;
- concentrările economice realizate pe piețe caracterizate de puternice bariere la intrare, de un grad ridicat de concentrare sau de alte probleme de concurență bine cunoscute;
- concentrările economice, în cazul în care se pune o problema de coordonare, în sensul art. 11 alin. (3) din lege.

În asemenea cazuri, Consiliul Concurenței nu va aplica procedura simplificată de analiză a concentrării economice și, în termenele stabilite la art. 51 din Legea concurenței nr.21/1996, va emite una dintre deciziile prevăzute la același articol din lege.

Prevederi procedurale

163. Pentru concentrările economice care îndeplinesc condițiile prevăzute în acest capitol și în absența unor împrejurări speciale, părțile în cauză pot solicita Consiliului Concurenței permisiunea de a beneficia de procedura simplificată de analiză a respectivelor operațiuni.

În acest scop, părțile care urmează să înainteze notificarea, vor solicita în scris permisiunea de a beneficia de o analiză a concentrării economice în termen de 30 de zile de la data notificării. Solicitarea va fi temeinic motivată prin date și informații care să justifice aplicarea acestei proceduri.

Părților notificatoare li se recomandă să contacteze Consiliul Concurenței, anterior înregistrării formularului de notificare. Contactele dintre autoritatea de concurență și părțile notificatoare sunt considerate foarte utile în vederea stabilirii informațiilor ce trebuie furnizate în formularul de notificare.

164. În termen de 7 zile de la data înregistrării solicitării părților notificatoare, în urma analizei acestora pe baza datelor și informațiilor furnizate, Direcția în a cărei sferă de activitate revine analiza concentrării economice avută în vedere, va răspunde, în scris, în sensul acordării sau nu a permisiunii de a beneficia de procedura simplificată de analiză a operațiunii respective.

Îndeplinirea procedurii descrisă mai sus nu va aduce atingere termenului prevăzut la pct. 126 din prezentul regulament.

165. În mod normal, pentru o concentrare economică notificată și analizată prin procedura simplificată, Consiliul Concurenței va emite o decizie, în conformitate cu art. 51 din lege, în termen de 30 de zile de la data notificării. Totuși, înaintea expirării termenului de 30 de zile, Consiliul Concurenței își rezervă dreptul de a aplica procedura de analiză în termenele prevăzute la art. 51 din lege.

Restricționări direct legate și necesare implementării concentrării economice

166. Cu excepția unei decizii contrare a Consiliului Concurenței, procedura simplificată de analiză a anumitor concentrări economice se va aplica și restricționărilor direct legate și necesare pentru implementarea acestor operațiuni. Decizia emisă în urma analizei unei concentrări economice prin procedura simplificată va acoperi și restricționările specificate de către părțile notificatoare și care sunt direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice.

PARTEA a III-a**Investigarea operațiunilor de concentrare economică****CAPITOLUL I****Procedura de investigare și de audiere**

167. În legătură cu o operațiune de concentrare economică, Consiliul Concurenței, poate porni investigații:

- a. din oficiu;
- b. la primirea unei cereri sau plângeri privind încălcarea prevederilor art. 13 și/sau ale art. 16 din lege;
- c. în condițiile art. 51 alin. (1) lit. c) din lege.

168. Pornirea unei investigații, în cazurile prevăzute la pct. 167, este dispusă prin ordin de către președintele Consiliului Concurenței.

169. Investigația va fi condusă de un raportor desemnat de președintele Consiliului Concurenței prin ordinul de deschidere a investigației.

170. Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație, propune președintelui Consiliului Concurenței dispunerea măsurilor care sunt de competența acestuia și este răspunzător pentru întocmirea raportului asupra investigației, comunicarea lui părților în cauză, primirea observațiilor și prezentarea raportului în plenul Consiliului Concurenței.

171. Orice procedură de investigare necesită audierea părților implicate în concentrarea economică. Audierea este dispusă de președintele Consiliului Concurenței.

Președintele Consiliului Concurenței poate admite, la cerere, audierea oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevăratelor condiții în care urmează să se realizeze concentrarea economică investigată (cum ar fi: furnizori, agenți economici concurenți, clienți, membri ai organelor de administrație sau de conducere ale părților implicate ori reprezentanți ai salariaților agenților economici implicați).

172. Cu minimum 30 de zile înainte de data fixată de Consiliul Concurenței pentru audiere, o copie de pe raportul asupra investigației va fi transmisă pentru luare la cunostință:

- a. părților participante la concentrarea economică, a căror audiere a fost dispusă;
- b. persoanelor și agenților economici a căror audiere a fost admisă la cererea acestora, dacă președintele Consiliului Concurenței apreciază că este util în interesul cauzei.

În adresa de remitere a copiei de pe raportul de investigație, Consiliul Concurenței va indica termenul până la care părțile respective vor putea prezenta observațiile lor.

În comentariile lor scrise, părțile sus menționate pot expune toate aspectele semnificative pentru cazul investigat și pot atașa orice document relevant ca dovadă a faptelor susținute.

173. Persoanele fizice și juridice a căror audiere a fost dispusă, respectiv admisă, vor fi citate pentru audiere la data stabilită de Consiliul Concurenței, precizându-se ora și locul de desfășurare.

Neprezentarea la audiere, precum și refuzul de a face depoziii, nu constituie impedimente pentru continuarea și finalizarea procedurii de investigație.

174. Audierile vor fi ținute în plenul Consiliului Concurenței, după prezentarea de către raportor a raportului asupra operațiunii de concentrare economică investigată, completat cu eventualele observații ale părților.

Audierile vor fi făcute separat sau, după caz, în prezența altor persoane citate, caz în care se va acorda atenția cuvenită intereselor legitime ale părților implicate, pentru păstrarea secretelor lor de afaceri. Depozițiile făcute de fiecare persoană audiată vor fi consemnate în scris și semnate de persoana respectivă sau vor fi înregistrate pe bandă magnetică.

175. Președintele Consiliului Concurenței poate permite părților în cauză consultarea dosarului la secretariatul Consiliului Concurenței și obținerea, contra cost, de copii și extrase de pe actele procedurii de investigație.

Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei, care prezintă caracter de secret de stat ori sunt confidențiale, nu sunt accesibile pentru consultare ori pentru obținerea de copii sau de extrase decât cu aprobarea președintelui Consiliului Concurenței, în condițiile legii.

Dispozițiile de mai sus, referitoare la consultarea dosarului sunt aplicabile asociațiilor și directorilor executivi ai entităților participante la concentrare, în măsura în care aceștia justifică în cauză un interes legitim.

CAPITOLUL II

Sanțiuni

176. Constituie contravenții și se sancționează, potrivit art. 55 din lege, cu amendă de până la 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior emiterii deciziei de sancționare, următoarele fapte:

- a. omisiunea notificării unei concentrări economice care depășește pragurile valorice prevăzute de lege;
- b. furnizarea de informații inexacte sau incomplete prin notificarea concentrării economice;
- c. furnizarea de informații inexacte sau incomplete ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate conform prevederilor art. 41 din lege;
- d. furnizarea de informații, documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate conform prevederilor art.42 din lege;
- e. refuzul de a se supune unei inspecții desfășurate conform prevederilor art.42 și 43 din lege.

177. Constituie contravenții și se sancționează, potrivit art. 56 din lege, cu amendă de până la 10% din cifra de afaceri totală realizată în anul financiar anterior sancționării următoarele fapte:

- a. încălcarea prevederilor art. 13 din lege;
- b. punerea in practică a unei operațiuni de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 16 alin. (4) și (5) din lege;
- c. începerea unei acțiuni de concentrare economică declarată incompatibilă cu prevederile legii, printr-o decizie a Consiliului Concurenței luată conform prevederilor art. 51 alin. (2) lit. a);
- d. neindeplinirea unei obligații sau a unei condiții impuse printr-o decizie luată în conformitate cu prevederile legii.

178. Prin excepție de la prevederile art. 56 alin. (1) din lege, Consiliul Concurenței va stabili, prin instrucțiuni condițiile și criteriile de aplicare a unei politici de clemență, care poate merge până la absolvire de răspundere pecuniară.

179. Individualizarea sancțiunilor în cazul contravențiilor enumerate la pct. 176 și 177 se face ținând seama de gravitatea și durata faptei și a consecințelor sale asupra concurenței. Sancțiunile vor fi gradate pe tranșe, prin instrucțiuni adoptate de către Consiliul Concurenței.

180. Consiliul Concurenței poate obliga, potrivit art. 59 din lege, prin decizie, agenții economici sau asociațiile de agenți economici la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina:

- a. să respecte prevederile art.13 din lege;

- b. să aplice măsurile enunțate printr-o decizie luată conform prevederilor art. 51 alin. (2) lit. c) și ale art. 52 alin. (1) și (2) din lege;
- c. să furnizeze în mod complet și corect informațiile și documentele care le-au fost cerute conform prevederilor art. 41 din lege;
- d. să se supună inspecției prevăzute la art. 42 - 44 din lege.

181. Contravențiile prevăzute în lege se constată și se sancționează de către Consiliul Concurenței în plen, de către comisii sau prin inspectorii de concurență.

Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 55. lit. b)-e) și la art. 56 alin. (1) lit. d) din lege se aplică de către inspectorii de concurență.

Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute de art. 55. lit. a) și la art. 56 alin. (1) lit. c), precum și amenziile cominatorii prevăzute la art. 59 din lege se aplică de către comisiile Consiliului Concurenței prin decizii. Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a) și b) se aplică de către plenul Consiliului Concurenței prin aceeași decizie prin care s-a constatat săvârșirea respectivei contravenții.

Deciziile luate în condițiile paragrafului de mai sus pot fi atacate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare.

În baza deciziei Consiliului Concurenței profiturile sau, după caz, veniturile suplimentare realizate de agenții economici ca urmare a săvârșirii contravențiilor prevăzute și sancționate de lege vor fi confiscate și vărsate la bugetul de stat.

182. Contravențiilor prevăzute la art.55 lit. b) - e) și la art. 56 alin. (1) lit.d) din lege li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția art.28-29.

183. Deciziile emise conform art. 59 și 60 din lege vor fi comunicate părților în cauză, de către Secretariatul General al Consiliului Concurenței, și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala contravenientului ori pe pagina de Internet a Consiliului Concurenței.

184. Dreptul Consiliului Concurenței de a aplica sancțiuni contravenționale pentru încălcările prevederilor legii se prescrie după cum urmează:

- a) în termen de 3 ani, în cazul încălcării prevederilor art. 55 lit. c), d) și e);
- b) în termen de 5 ani, în cazul tuturor celorlalte încălcări ale legii.

Orice acțiune întreprinsă de către Consiliul Concurenței în scopul unei examinări preliminare sau în scopul declanșării unei investigații în legătură cu o anumită încălcare a legii va întrerupe cursul termenelor de prescripție. Întreruperea termenului de prescripție va avea efect de la data comunicării acțiunii întreprinse de către Consiliul Concurenței, făcută către cel puțin un agent economic sau asociație de agenți economici care a participat la săvârșirea încălcării legii.

Acțiunile ce pot fi întreprinse de către Consiliul Concurenței și care întrerup cursul termenului de prescripție includ, în principal, următoarele:

- a) solicitări de informații, în scris;
- b) ordin al președintelui Consiliului Concurenței de declanșare a unei investigații;
- c) începerea procedurilor legale.

Întreruperea termenului de prescripție își produce efectele față de toți agenții economici sau asociațiile de agenți economici care au participat la săvârșirea încălcării legii.

În cazul întreruperii termenului de prescripție, un nou termen, cu o durată similară, începe să curgă de la data la care Consiliul Concurenței a întreprins una dintre acțiunile menționate mai sus. Termenul de prescripție va expira cel mai târziu în ziua în care se împlinește perioada egală cu dublul termenului de prescripție, aplicabil pentru săvârșirea încălcării în cauză, în situația în care Consiliul Concurenței nu a impus nici una dintre sancțiunile prevăzute de lege.

CAPITOLUL III Prevederi diverse

Noțiunea de piață relevantă

185. Noțiunea de piață relevantă afectată de concentrarea economică, la care se face referire în "Instrucțiunile cu privire la calculul cifrei de afaceri în cazurile de comportament anticoncurențial, prevăzute la art. 5 și 6 din Legea concurenței și în cazurile de concentrare economică" și în "Instrucțiunile date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr.21/1996, cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice", trebuie interpretată în sensul de piață relevantă pe care are loc operațiunea de concentrare economică.

În cazul unei concentrări economice "pe verticală", piața relevantă pe care are loc operațiunea de concentrare economică este piața relevantă a agentului economic achiziționat.

Confidențialitatea informațiilor

186. Orice persoană care utilizează sau divulgă, în alte scopuri decât cele prevăzute de lege, documente sau informații cu caracter de secret profesional, primite sau despre care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul, răspunde potrivit legii penale, putând fi obligată și la repararea prejudiciului cauzat.

Păstrarea secretului profesional nu împiedică publicarea de informații generale sau de rapoarte ce nu conțin și secretele profesionale ale părților implicate în operațiunea de concentrare.

Stabilirea termenului pentru modificarea planului de concentrare

187. Pentru modificarea planului concentrării economice notificate, în așa fel ca aceasta, să poată deveni compatibilă cu un mediu concurențial normal, în condițiile unei decizii de autorizare condiționată, Consiliul Concurenței va stabili un termen adecvat.

Transmiterea documentelor

188. Transmiterea documentelor și citațiilor de către Consiliul Concurenței, destinatarilor poate fi efectuată pe una dintre următoarele căi:

- a. personal, contra semnătură de primire (număr de înregistrare);
- b. scrisoare recomandată;
- c. telefax;
- d. telex;
- e. poștă electronică, cu confirmare de primire.

189. Prevederile pct. 188 lit. a) și b) se aplică și pentru transmiterea, la Consiliul Concurenței, a documentelor, de către părțile notificatoare, de către alte părți implicate sau de către terți, alte informații putând fi transmise și prin căile menționate la lit. c), d) sau e).

190. Când un document sau o citație este trimisă prin telefax, telex sau poșta electronică, se consideră că a fost primit de destinatar în ziua în care a fost transmis/transmisă.

PARTEA a IV-a

PRECIZĂRI

privind modul de completare a formularului de notificare a concentrărilor economice în baza Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare

A. Scopul formularului

191. Formularul de notificare a concentrărilor economice precizează informațiile care trebuie furnizate de un agent economic sau de mai mulți agenți economici atunci când notifică o concentrare economică.

B. Necesitatea unei notificări corecte și complete

192. Toate informațiile cerute în formular trebuie să fie corecte și complete; furnizarea, prin notificarea făcută, a unor informații inexacte sau incomplete reprezintă contravenție și este sancționată cu amendă.

În cazul furnizării unor informații incomplete sau inexacte, Consiliul Concurenței va informa, în scris, părțile notificatoare sau pe reprezentanții acestora. Notificarea va

deveni efectivă numai la data la care informațiile complete și corecte sunt primite de către Consiliul Concurenței.

C. Cine trebuie să notifice

193. Au obligația să înainteze notificarea părțile identificate potrivit pct.125 din prezentul regulament.

D. Cum se face notificarea

194. Părțile care notifică o operațiune de concentrare economică sunt sfătuite să acorde o importanță deosebită modului în care completează formularul de notificare.

Având în vedere faptul că termenele în care Consiliul Concurenței trebuie să se pronunțe asupra unei operațiuni de concentrare economică încep să curgă din momentul în care notificarea a devenit efectivă, prezentarea unui formular completat corespunzător reduce considerabil perioada de analiză a operațiunii notificate.

Părțile notificatoare vor completa formularul punct cu punct, adaptând cerințele generale din acesta la specificul operațiunilor, activităților sau piețelor descrise. Formularul va fi însoțit de documentele justificative.

O atenție deosebită se va acorda completării capitolului VI din formular, informațiile privind piața relevantă fiind absolut necesare în scopul unei corecte definiții a piețelor relevante afectate și, implicit, a unei corecte evaluări a operațiunii de concentrare economică notificate.

Părțile vor folosi, pe cât posibil, o terminologie unitară. Atunci când sunt utilizați termeni tehnici, specifici unui anumit domeniu de activitate, părțile vor defini termenii folosiți.

Notificarea trebuie să fie semnată de persoana împuternicită în acest sens și poate fi expediată prin poștă, recomandat, sau prezentată prin curier, în timpul programului normal de lucru al Consiliului Concurenței.

E. Confidențialitatea

195. În conformitate cu art. 65 din lege, oficialitățile și ceilalți funcționari ai Consiliului Concurenței sunt răspunzători potrivit legii penale, putând fi obligați și la repararea prejudiciului cauzat prin utilizarea sau divulgarea, în alte scopuri decât cele ale îndeplinirii procedurii de examinare a concentrării economice notificate, a documentelor sau informațiilor cu caracter de secret profesional, primite sau de care au luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

În cazul în care partea sau părțile notificatoare consideră că interesele lor ar fi atinse, dacă anumite informații dintre cele cerute de notificare ar fi comunicate sau făcute accesibile altor părți decât cele implicate în concentrarea economică, aceste informații pot fi înaintate separat, cu fiecare pagină numerotată și marcată clar "secret de afaceri". În aceste cazuri, părțile notificatoare implicate vor trebui să explice, printr-o notă separată, motivele pentru care aceste informații constituie secrete de afaceri și nu trebuie să fie divulgate sau publicate. În unele cazuri, secretele de afaceri pot fi înaintate în plicuri separate, menționate ca anexă la notificare.

F. Definirea unor termeni utilizați în formularul de notificare

196. *Partea sau părțile care notifică* - În cazurile în care notificarea este făcută numai de unul dintre agenții economici, parte la operațiune, termenul, *părțile care notifică* sau *părțile notificatoare* se referă numai la agentul economic care face efectiv notificarea.

197. *Partea (părțile) la concentrarea economică* - Acest termen se referă la părțile implicate (agenții economici implicați), adică atât la părțile care achiziționează, cât și la părțile achiziționate, la părțile care fuzionează sau la părțile care dobândesc controlul în comun, inclusiv la toți agenții economici la care pachetul de acțiuni (părți sociale) de control este în curs de achiziționare sau face obiectul unei licitații publice.

Cu excepția cazurilor în care termenii *partea (părțile) notificatoare* și *partea (părțile) la concentrare* sunt altfel definiți, acești termeni includ toți agenții economici care aparțin aceluiași grupuri din care fac parte respectivele părți.

198. *An* - Toate referirile la cuvântul *an* vor fi citite cu sensul de an calendaristic, dacă nu este precizat altfel. Toate informațiile solicitate în formular se referă, dacă nu este altfel precizat, la anul care precede celui în care este făcută notificarea.

Datele financiare solicitate în formular trebuie furnizate în lei, iar atunci când este cazul, în valută, indicându-se cursul de schimb mediu leu/valută pentru perioada avută în vedere.

G. Documentele justificative

199. Formularul de notificare trebuie să fie însoțit de următoarele documente justificative:

- a. Copii certificate ale documentelor finale sau de pe cele mai recente versiuni ale tuturor documentelor în baza cărora are loc operațiunea de concentrare economică.
- b. Copii certificate ale bilanțului contabil din anul anterior, pentru toate părțile participante la concentrarea economică, ca și pentru grupurile din care acestea fac parte.
- c. Copii certificate ale analizelor, rapoartelor, studiilor și cercetărilor prezentate sau pregătite pentru a fi prezentate adunării acționarilor (asociaților), în scopul

evaluării sau analizării concentrării economice din punct de vedere al condițiilor concurențiale, al concurenților (actuali și potențiali) și al condițiilor pieței.

PARTEA a V-a

Dispoziții finale și tranzitorii

200. *Anexa* face parte integrantă din prezentul regulament.

201. Prezentul regulament va fi pus în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

202. La data intrării în vigoare a prezentului regulament, se abrogă "Regulamentul privind autorizarea concentrărilor economice" publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.591 bis din 9 august 2002, precum și orice dispoziții contrare.

Anexa

FORMULAR

de notificare a concentrărilor economice

Capitolul I

Informații despre părți

1. Pentru:

- a. partea (sau părțile) care notifică; și
- b. alte părți implicate*) în operațiunea de concentrare, comunicați:
 - 1.1 Denumirea agentului economic, sediul legal (conform certificatului de înregistrare la Registrul Comerțului), sediul administrativ (sediul real), numărul și data certificatului de înregistrare la Registrul Comerțului, codul fiscal, nr.telefon, nr.fax, numele persoanei indicate pentru relații;
 - 1.2 Obiectul de activitate al agenților economici, precizând activitățile principale și activitățile secundare.

*) la Capitolul III, Partea I sunt prezentate toate părțile implicate în diferite operațiuni de concentrare economică, realizate în modalitățile prevăzute la art.11 din lege

Capitolul II

Informații despre operațiunea de concentrare economică

2. Descrieți (pe scurt) natura operațiunii de concentrare economică notificată, precizând:

2.1. dacă operațiunea se realizează prin fuziune, prin dobândirea controlului unic sau a controlului în comun, asupra unuia sau a mai multor agenți economici, în totalitatea lor sau asupra unei părți din aceștia, ori prin crearea unei societăți în comun concentrative, precum și dacă dobândirea controlului se face direct sau indirect;

2.2 data propusă sau așteptată a oricăror evenimente majore determinate de realizarea concentrării;

2.3 dacă, în cazul unei licitații publice, oferta prezentată a fost selecționată de organizatorul licitației;

2.4 dacă operațiunea de concentrare economică trebuie avizată de alte autorități și situația obținerii avizelor respective;

2.5 dacă realizarea operațiunii este condiționată de anumite evenimente speciale sau de îndeplinirea unor condiții speciale.

Capitolul III Deținerea proprietății și a controlului

3. Pentru fiecare dintre părțile implicate în concentrarea economică, furnizați o listă a tuturor agenților economici (români și străini) aparținând aceluiași grup. Această listă trebuie să includă:

3.1. toți agenții economici controlați sau persoanele care controlează, direct sau indirect, părțile implicate;

3.2 toți agenții economici activi pe piața relevantă, care sunt controlați, direct sau indirect de:

a. părțile implicate;

b. de oricare agent economic identificat la pct. 3.1.

3.3 Pentru fiecare dintre elementele enumerărilor de mai sus, specificați natura și mijloacele de exercitare a controlului.

3.4 Informațiile prezentate în acest capitol pot fi ilustrate prin diagrame sau prin alte metode grafice, care să ușureze înțelegerea structurii de proprietate și a exercitării controlului asupra agenților economici.

Capitolul IV Structura economică și financiară a concentrării economice

4. Furnizați următoarele informații:

4.1 structura proprietății și deținătorii controlului, înainte și după realizarea operațiunii de concentrare;

4.2 natura și valoarea oricărui eventual ajutor financiar sau de altă natură, de care beneficiază oricare dintre părțile implicate în concentrarea economică, în orice calitate și de la orice entitate, inclusiv ajutor de stat;

4.3 pentru fiecare dintre agenții economici implicați în concentrarea economică, comunicați următoarele date pentru ultimii trei ani financiari, iar în cazul în care un agent economic implicat aparține unui grup, se vor comunica și datele aferente grupului, acordându-se atenție ca, în cazul achiziționării parțiale de agenți economici, datele să se refere la partea care face obiectul concentrării economice:

4.3.1. cifra de afaceri totală;

4.3.2. cifra de afaceri realizată în România;

4.3.3. profitul net;

4.3.4. defalcarea cifrei de afaceri realizată în România pe categorii de activități și produse.

Capitolul V

Legăturile personale și financiare și achiziții precedente

5. În legătură cu părțile implicate în concentrarea economică, precum și cu fiecare agent economic sau persoana identificată în răspunsurile date la capitolul III, furnizați:

5.1 o listă a tuturor agenților economici activi pe piețele relevante, în cazul cărora agenții economici, persoanele sau grupul dețin, individual sau colectiv, 10% sau mai mult din drepturile de vot, acțiunile sau alte valori mobiliare emise; în fiecare caz, numiți deținătorul și procentajul deținut;

5.2 În cazul fiecărui agent economic: o listă a membrilor consiliilor de administrație și a directorilor executivi care sunt, în același timp, membri ai consiliilor de administrație sau directori la oricare alt agent economic activ pe piețele relevante; și (acolo unde este cazul) pentru fiecare agent economic, o listă a membrilor consiliilor de administrație care sunt directori la oricare alt agent economic activ pe piețele relevante. În fiecare caz precizați denumirea celorlalți agenți economici și poziția deținută;

5.3 Detalii despre achizițiile de agenți economici, efectuate de grupurile identificate mai sus în ultimii trei ani.

Capitolul VI

Informații despre piețele relevante

6.1 Prezentați lista produselor fabricate și/sau comercializate de agenții economici implicați în operațiunea de concentrare economică, așa cum sunt definite aceste produse de înșiși agenții economici, în scopuri de marketing.

6.2 Definiți piețele relevante (a produsului și geografică), pe care se realizează concentrarea economică, explicând care din produsele și/sau serviciile agenților

economici implicați în concentrare sunt incluse, respectiv excluse din aceste piețe și de ce.

6.3 Furnizați pentru ultimii trei ani, pentru fiecare grupă de produse implicate în operațiunea de concentrare, respectiv pentru fiecare piață relevantă:

6.3.1. mărimea estimată a pieței relevante (volum și valoare). Comparați mărimea estimată cu cea provenind din alte surse;

6.3.2. vânzările de produse (volum și valoare) realizate de agenții economici implicați și grupurile lor, pe piață; estimați cota de piață deținută de fiecare;

6.3.3. cota de piață estimată a concurenților mai importanți (inclusiv importatorii), prezenți pe piața geografică relevantă afectată de concentrare;

6.3.4. comparația între prețurile practicate de agenții economici implicați în concentrare și prețurile practicate de ceilalți concurenți importanți, care activează pe aceeași piață relevantă;

6.3.5. estimarea impactului operațiunii de concentrare economică asupra prețului produselor și/sau al serviciilor de pe piața relevantă, la nivelul consumatorilor;

6.3.6. estimarea valorii și, dacă este posibil, a volumului importurilor (indicând țările de origine), pentru produsele de pe piețele relevante, cât și a procentului acestor importuri provenite de la grupurile de care aparțin agenții economici implicați;

6.3.7. estimarea impactului taxelor vamale și a barierelor netarifare asupra prețului practicat la produsele de import similare cu cele de pe piața relevantă.

Pentru fiecare dintre informațiile furnizate se va preciza sursa acestora.

ANEXA
la formular

I. Condiții generale pe piețele afectate

Furnizați informații despre primii cinci furnizori importanți (naționali și internaționali) ai părților implicate în operațiunea de concentrare economică, indicând natura și valoarea achizițiilor părților implicate de la fiecare din acești furnizori, menționând adresa și numerele de telefon și de fax la care pot fi contactați.

1. Structura ofertei pe piețele relevante

Furnizați următoarele informații:

- a. rețelele existente pentru distribuție pe piață și importanța lor pentru extinderea vânzărilor; importanța respectivelor rețele de distribuție ale terților și ale agenților economici aparținând grupului din care fac parte agenții economici implicați în concentrare;

- b. rețeaua existentă de service (întreținere și reparații) și importanța ei pentru extinderea vânzărilor, respectiv importanța rețelelor conduse de terți și de agenții economici care aparțin grupului din care fac parte agenții economici implicați în concentrarea economică în cauză;
- c. o estimare a mărimii capacității totale a pieței românești pentru ultimii trei ani; pentru aceasta perioadă, ce proporție din această capacitate este deținută de fiecare parte la concentrarea economică și care au fost gradele respective de utilizare a capacității deținute de fiecare parte.

2. Structura cererii pe piețele relevante

- a. Furnizați informații despre primii cinci clienți (naționali și internaționali) ai părților implicate indicând natura și valoarea vânzărilor efectuate de părți către fiecare dintre acești clienți, menționând adresa și numerele de telefon și de fax la care aceștia pot fi contactați;
- b. Descrieți structura cererii pe piețele relevante. Pentru aceasta luați în considerație următoarele elemente:
 - evaluarea ritmului de creștere a piețelor relevante de concentrare;
 - importanța preferințelor clienților pentru anumite mărci de produse consacrate, diferențele dintre produsele de pe piață relevantă și măsura în care există o gamă completă de produse;
 - gradul de concentrare sau de dispersie a clienților;
 - segmentarea clienților în diferite grupuri și descrierea *consumatorului tipic* pentru fiecare dintre aceste grupuri;
 - importanța contractelor de distribuție exclusivă și a altor tipuri de contracte pe termen lung;
 - importanța administrației publice, a altor organisme de stat, a agenților economici cu capital de stat sau cu participarea statului asupra dezvoltării cererii;
- c. Descrieți efectul operațiunii de concentrare economică asupra consumatorilor intermediari și finali.
- d. Prezentați programul de investiții asumat de achizitor pentru a fi realizat la agentul economic achiziționat, specificând:
 - volumul total al investițiilor și eșalonarea anuală a acestora,
 - destinația investițiilor, respectiv, domeniile de activitate în care sunt realizate (re tehnologizare, crearea sau extinderea de capacități de producție etc.),
 - stadiul realizării investițiilor la data notificării,

Precizați efectul programului de investiții asupra creșterii eficienței economice a agentului economic achiziționat (scăderea costurilor de producție și/sau de distribuție) și asupra prețului de piață al produselor.

3. Intrarea pe piață

- a. Indicați pentru ultimii cinci ani intrările de noi concurenți semnificativi pe pe piețele relevante; furnizați informații privind noii concurenți și evaluați cota lor actuală pe piață, indicând adresa și numerele de telefon și fax la care pot fi contactați;
- b. Precizați dacă, după părerea părților notificatoare, există agenți economici potențiali, în situația de a intra pe piețele relevante; furnizați, în măsura în care este posibil, informații despre acești concurenți potențiali, indicând și adresa și numerele de telefon și de fax la care pot fi contactați;
- c. Descrieți detaliat diferiții factori care influențează intrarea pe piețele relevante, pe care are loc concentrarea economică.

Pentru aceasta:

- estimați costurile totale ale intrării (cercetare-dezvoltare, realizarea sistemelor de distribuție, activități de promovare, reclamă, asigurarea service-ului etc.), la scara echivalentă unui concurent semnificativ, indicând cota de piață a unui astfel de concurent;
- indicați dacă intrarea pe piață este condiționată de obținerea unei autorizații de natură administrativă, de respectarea unor eventuale prescripții cu caracter de norme obligatorii sau de existența unor controale legale sau administrative;
- clarificați în ce măsură intrarea pe piață depinde de accesul la materiile prime;
- precizați în ce măsură intrarea pe piață este condiționată de durata contractelor dintre un agent economic care activează pe piață și furnizorii și/sau clienții săi;
- descrieți importanța licențelor pentru tehnologie și/sau know-how sau a licențelor pentru alte drepturi, pe piețele relevante.

4. Cercetare-dezvoltare

- a. Apreciați importanța cercetării și dezvoltării asupra capacității unui agent economic, care activează pe piețele relevante, pe care are loc concentrarea economică, de a concura pe termen lung;
- b. Explicați natura activităților de cercetare/dezvoltare pe piețele afectate, desfășurate de agenții economici implicați în concentrarea economică, luând în considerare următoarele elemente:
 - intensitatea activității de cercetare-dezvoltare (definită ca raport între cheltuielile cu cercetarea-dezvoltarea și cifra de afaceri) pentru piețele

relevante și intensitatea activității de cercetare-dezvoltare pentru agenții economici implicați; importanța și tendința cercetării-dezvoltării tehnologice pentru aceste piețe în ultimii ani și în viitor (atât în procesele de distribuție, cât și în sistemele de distribuție);

- inovațiile majore făcute pe piețele pe care are loc concentrarea economică propusă și agenții economici cărora acestea le sunt atribuite;

- ciclul înnoirilor și situația în care se află, în raport cu acest ciclu, agenții economici implicați în concentrarea economică propusă;

- importanța pentru părți a licențelor pentru tehnologie, know-how și pentru alte drepturi pe piețele implicate în concentrarea economică propusă.

5. Acorduri de cooperare

- a) Precizați în ce măsură există acorduri de cooperare pe orizontală și/sau pe verticală pe piețele afectate de operațiunea de concentrare economică;
- b) Furnizați informații despre acordurile de cooperare cele mai importante în care sunt angajați agenții economici implicați în operațiunea de concentrare economică pe piețele afectate, cum ar fi acordurile de cercetare-dezvoltare, de licențe, de producție în comun, de specializare, de distribuție, de livrare pe termen lung și acordurile pentru schimburile de informații.

6. Asociații profesionale și patronale

- a. Precizați asociațiile profesionale și/sau patronale în care părțile la concentrarea economică sunt membre;
- b. Indicați cele mai importante asociații profesionale și/sau patronale la care sunt membri clienții și furnizorii părților la concentrarea economică.

Furnizați numele, adresa, numerele de telefon și de fax pentru asociațiile profesionale și patronale de mai sus.

II. Integrarea verticală

Descrieți modul în care agenții economici, inclusiv grupurile din care aceștia fac parte, implicați în operațiunea de concentrare economică produc și își vând produsele și/sau serviciile, de exemplu dacă sunt numai producători, dacă sunt numai distribuitori, atât înainte de operațiunea de concentrare economică propusă, cât și după înfăptuirea acesteia. Precizați natura și gradul de integrare verticală a fiecărui agent economic implicat, înainte de concentrarea economică și gradul de integrare pe verticală a noii entități economice rezultate prin înfăptuirea operațiunii de concentrare economică propuse.

III. Restricționări auxiliare

Dacă părțile la concentrare economică și/sau alte părți, inclusiv vânzătorul și acționarii (asociații) minoritari, sunt supuse la restricționări auxiliare, respectiv direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice:

- a. identificați fiecare restricționare auxiliară prevăzută în acordurile prezentate împreună cu notificarea;
- b. explicați de ce aceste restricționări sunt direct legate și necesare pentru implementarea concentrării economice.

IV. Contextul internațional

Descrieți eventualele aspecte internaționale ale concentrării economice propuse, precizând poziția pe piețele internaționale respective a părților implicate în concentrarea economică propusă.

**Instrucțiuni privind
măsurile corective acceptabile în cazul
autorizării condiționate a unor concentrări economice**

În temeiul art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni:

**CAPITOLUL I.
Introducere**

În perspectiva integrării României în Uniunea Europeană și având în vedere obligațiile care decurg din aplicarea Acordului European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, Consiliul Concurenței a continuat armonizarea legislației românești în materia concurenței, transpunând în prezentele instrucțiuni prevederile Comunicării Comisiei Europene privind măsurile corective acceptabile potrivit Regulamentului (CEE) nr. 4064/1989 al Consiliului European și Regulamentului Comisiei (CE) nr. 447/1998, în concordanță cu specificul domeniului autorizării concentrărilor economice.

Art.1. În temeiul art. 51 din Legea concurenței nr. 21/1996 cu modificările și completările ulterioare, în continuare denumită lege, Consiliul Concurenței poate lua o decizie de declarare a unei concentrări economice ca fiind compatibilă cu un mediu concurențial normal, ca urmare a modificărilor aduse operațiunii de către părțile implicate. Consiliul Concurenței poate declara o concentrare economică compatibilă cu un mediu concurențial normal în faza a doua a procedurii, după efectuarea unei investigații, ca urmare a angajamentelor luate de către părți. De asemenea, pot fi acceptate angajamente în prima fază a procedurii, atunci când situația de incompatibilitate este ușor de identificat și poate fi facil remediabilă. Transparența și consultarea efectivă a terților interesați trebuie să fie asigurate în ambele faze ale procedurii.

Art.2. Prezentele instrucțiuni stabilesc regimul privind analiza modificărilor aduse operațiunilor de concentrare economică și, în special, analiza angajamentelor luate de către părțile implicate în vederea compatibilizării concentrării economice propuse cu un mediu concurențial normal. Aceste modificări sunt, în general, calificate ca măsuri corective, obiectul lor fiind reducerea puterii de piață a părților la concentrarea economică și restabilirea condițiilor unei concurențe efective, astfel încât să se evite distorsionarea concurenței prin crearea sau consolidarea unei poziții dominante, rezultate din realizarea concentrării economice propuse.

Art.3. Prezentele instrucțiuni stabilesc principiile generale aplicabile măsurilor corective acceptabile de către Consiliul Concurenței și principalele tipuri de asemenea măsuri acceptabile de către autoritatea de concurență, în cazurile care intră sub incidența Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, condițiile speciale pe care trebuie să le îndeplinească propunerile de

angajamente, în ambele faze ale procedurii, precum și principalele condiții care trebuie respectate pentru punerea în aplicare a angajamentelor.

CAPITOLUL II. **Principii generale**

Art.4. Potrivit Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, Consiliul Concurenței analizează compatibilitatea cu un mediu concurențial normal a operațiunii de concentrare economică notificată. Pentru a aprecia dacă operațiunea de concentrare economică este compatibilă cu un mediu concurențial normal, este necesar să se determine dacă aceasta, având ca efect crearea sau consolidarea unei poziții dominante, conduce sau ar putea conduce la restrângerea, înlăturarea sau denaturarea semnificativă a concurenței pe piață românească sau pe o parte a acesteia.

Art.5. În cazul în care concentrarea economică ridică probleme din punct de vedere al concurenței, conducând la crearea sau consolidarea unei poziții dominante, părțile pot încerca să modifice condițiile de realizare a operațiunii, în vederea eliminării aspectelor identificate către Consiliul Concurenței ca fiind incompatibile cu un mediu concurențial normal, și să obțină, în acest fel, autorizarea concentrării economice. Asemenea modificări pot fi propuse și aplicate anterior emiterii deciziei de autorizare a respectivei operațiuni. Totuși, părțile pot prezenta angajamente de compatibilizare a concentrării economice cu un mediu concurențial normal într-un anumit termen de la data comunicării deciziei de autorizare, stabilit prin aceasta.

Art.6. Consiliului Concurenței îi revine sarcina probei faptului că o operațiune de concentrare creează sau consolidează o poziție dominantă susceptibilă de a restrânge, înlătura sau denatura în mod semnificativ concurența pe teritoriul României sau pe o parte a acestuia. Părțile implicate trebuie să probeze că aplicarea măsurilor corective propuse va elimina aspectele identificate de autoritatea de concurență ca fiind incompatibile cu un mediu concurențial normal, din perspectiva creării sau consolidării unei poziții dominante. În acest scop, părțile implicate sunt ținute să demonstreze că aceste măsuri corective vor restabili durabil condițiile unei concurențe efective, argumentele prezentate de către părți trebuind să răspundă cerințelor Consiliului Concurenței.

Art.7. Pentru a aprecia dacă o măsură corectivă va restabili sau nu o concurență efectivă, Consiliul Concurenței va examina toate aspectele relevante legate de măsura corectivă propusă, inclusiv tipul, amploarea și aria de aplicare a acestuia, precum și posibilitatea ca aceasta să fie implementată de către părți, integral și în termen. Aceste aspecte trebuie să fie apreciate în funcție de structura și caracteristicile specifice ale pieței afectate de concentrarea economică notificată pe care apar situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal și de poziția părților implicate și a concurenților pe piață. Părțile implicate trebuie să elimine imediat orice incertitudini legate de măsurile corective propuse, care ar putea conduce la respingerea acestora de către Consiliul Concurenței.

Art.8. Ca regulă generală, Consiliul Concurenței va ține cont de faptul că orice măsură corectivă propusă, câtă vreme rămâne un angajament care nu a fost încă

îndeplinit, prezintă anumite incertitudini în privința rezultatului eventual. Acest factor general trebuie să fie luat în considerare și de către părți, atunci când propun Consiliului Concurenței o măsură corectivă.

Art.9. Principalul obiectiv al angajamentelor este de a asigura structuri de piață concurențiale. În consecință, angajamentele care s-ar reduce la o simplă promisiune de a se comporta într-un anumit mod, spre exemplu, un angajament de a nu abuza de o poziție dominantă creată sau consolidată prin concentrarea economică propusă, nu pot fi considerate a fi de natură să compatibilizeze concentrarea economică cu un mediu concurențial normal. Angajamentele de tip structural, cum ar fi angajamentul de a vinde o filială, sunt, în general, preferabile, în măsura în care acestea nu conduc la crearea sau consolidarea unei poziții dominante, constatată de Consiliul Concurenței, și pentru care nu mai sunt necesare măsuri de control pe termen mediu sau lung. Cu toate acestea, nu se poate exclude, *a priori*, că și alte tipuri de angajamente ar putea să împiedice crearea sau consolidarea unei poziții dominante. Totuși, trebuie să se aprecieze, de la caz la caz, dacă asemenea angajamente pot fi acceptate.

Art.10. Simpla fezabilitate a măsurilor corective propuse nu conduce la restabilirea mediului concurențial normal, până ce acestea nu sunt efectiv puse în aplicare. De aceea, orice angajament trebuie să poată fi aplicat în mod real și într-un termen scurt, astfel încât să nu necesite un control ulterior punerii în aplicare.

Art.11. Consiliul Concurenței poate accepta angajamente în oricare din cele două faze ale procedurii. Totuși, ținând cont de faptul că o analiză aprofundată a pieței nu este realizată decât în faza a doua, angajamentele propuse autorității de concurență în prima fază trebuie să fie suficiente spre a exclude, în mod clar, orice îndoieli serioase asupra compatibilității lor cu un mediu concurențial normal. În baza angajamentelor propuse de către părți, după ce îndoielile serioase au fost înlăturate, Consiliul Concurenței va lua o decizie în acest sens. Această regulă se aplică, în special, angajamentelor propuse chiar la deschiderea procedurii în faza a doua. După o cercetare aprofundată în cadrul investigației, atunci când, în comunicarea obiecțiilor, Consiliul Concurenței a ajuns la concluzia provizorie că acea concentrare ar putea conduce la crearea sau la consolidarea unei poziții dominante, în sensul art. 13 din Legea concurenței, angajamentele propuse trebuie să împiedice crearea sau consolidarea unei asemenea poziții.

Art.12. Dacă angajamentele sunt propuse de părți, Consiliul Concurenței le poate impune ca obligatorii, subordonând autorizării operațiunii condiția ca acestea să fie respectate. În această privință, trebuie făcută distincție între condiții și sarcini. Cerința de îndeplinire a fiecărei măsuri care conduce la o schimbare structurală a pieței este o condiție - de exemplu cesiune unei activități. Etapele necesare realizării acestui rezultat sunt, în general, sarcini impuse părților, de exemplu, desemnarea unui mandatar cu mandat irevocabil pentru vânzarea activității. Nerealizarea unei sarcini impuse de Consiliul Concurenței prin decizia de autorizare condiționată reprezintă contravenție, sancționată de prevederile art. 56 alin. (1) lit. d) din lege. Părțile pot, de asemenea, să fie supuse aplicării unor amenzi cominatorii pentru a le determina să aplice măsurile enunțate în decizia luată în conformitate cu dispozițiile art. 51 alin. (2) lit. c) din lege.

CAPITOLUL III. Tipuri de măsuri corective

1. Cesiunea

Art.13. Atunci când exista riscul ca prin realizarea unei concentrări economice să se creeze sau să se consolideze o poziție dominantă, care conduce sau ar putea conduce la înlăturarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, modalitatea cea mai eficientă de a preveni distorsionarea concurenței, exceptând emiterea unei decizii de refuz în temeiul art. 51 alin. (2) lit. a) din lege este crearea condițiilor necesare pentru apariția unei noi entități concurențiale sau pentru consolidarea concurenților existenți, prin intermediul unei cesiuni.

Activitate viabilă

Art.14. Elementele cedate trebuie să constituie o activitate viabilă care, dacă ar fi exploatată de către un cumpărător corespunzător, ar putea concura, în mod efectiv și durabil, cu entitatea nou creată prin concentrarea economica. În mod normal, o activitate viabilă este una existentă, care poate funcționa în mod autonom, adică independent de părțile la concentrare în ceea ce privește aprovizionarea cu materii prime sau alte forme de cooperare, sub rezerva firească a unei perioade tranzitorii.

Art.15. Atunci când propun o activitate viabilă pentru cesiune, părțile trebuie să ia în considerare incertitudinile și riscurile legate de transferul unei activități către un nou proprietar. Aceste riscuri pot limita impactul concurențial al activității cesionate și să conducă, astfel, la o situație care nu ar fi, în mod necesar, de natură să îndepărteze îndoielile Consiliului Concurenței.

Obiectul cesiunii

Art.16. Atunci când situația de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal rezultă dintr-o integrare pe orizontala, trebuie să fie cesionată activitatea care are ponderea cea mai mare în generarea incompatibilității¹. O asemenea activitate ar putea fi expusă în cazuri de preluare agresivă de către terți, în cadrul unor oferte publice de cumpărare, mai ales atunci când partea notificatoare are cunoștințe limitate privind posibilitatea realizării cesiunii ce are ca obiect această activitate. Un angajament de cesiune a anumitor activități ale firmei ținta ar putea, în astfel de împrejurări, să crească riscul ca aceste activități să fie achiziționate de un terț care nu poate concura viabil și efectiv pe piață.

Art.17. Pentru a determina, care dintre activitățile ce se suprapun ar trebui să fie cesionată, un criteriu important îl constituie aptitudinea activității respective de a fi exploatată în mod autonom. Pentru a asigura viabilitatea exploatării acestei activități, singura modalitate posibilă de a crea un concurent efectiv pe piețele afectate de concentrarea economică, ar putea fi includerea, într-un pachet care

¹ În cazurile de integrare pe verticală cesiunea poate rezolva situațiile de incompatibilitate cu mediul concurențial.

urmează a fi cesionat, a acelor activități care sunt legate de piețele pe care Consiliul Concurenței nu a identificat situații de incompatibilitate privind mediul concurențial normal.

Art.18. Cesiunea unei combinații de active ale cumpărătorului și ale societății țintă, deși acceptabilă în anumite circumstanțe specifice, este susceptibilă de a crea riscuri suplimentare în privința viabilității și a eficienței activității care rezultă din ea. În anumite cazuri excepționale, cesiunea unui pachet conținând numai mărci și active de producție aferente poate fi suficientă pentru a crea condițiile unei concurențe efective. În astfel de cazuri, părțile notificatoare vor trebui să convingă Consiliul Concurenței de capacitatea cumpărătorului de a integra aceste active în mod eficient și imediat.

Cumpărător adecvat

Art.19. Condiția pentru emiterea, de către Consiliul Concurenței, a unei decizii de autorizare a unei operațiuni de concentrare economică este ca activitatea viabilă să fi fost cesionată unui cumpărător adecvat, într-un termen determinat. Capacitatea unei activități de a atrage un cumpărător adecvat constituie, în consecință, unul dintre principalele elemente de care va ține seama Consiliul Concurenței pentru a aprecia adecvarea angajamentelor propuse.

Art.20. Există cazuri în care viabilitatea pachetului de cesionat depinde, în funcție de activele care îl compun, de identitatea cumpărătorului. Consiliul Concurenței nu va autoriza concentrarea economică decât dacă părțile se angajează să nu realizeze operațiunea notificată înainte de semnarea cu un cumpărător (numit „cumpărător inițial”), a unui acord pentru efectuarea cesiunii, cu un cumpărător aprobat de către Consiliul Concurenței.

Art.21. Din momentul în care decizia este subordonată cesiunii unei activități, conform acordului prevăzut la art.20, părților le revine obligația identificării unui cumpărător adecvat pentru această activitate. În acest scop, părțile pot lua inițiativa de a adăuga și alte active, pentru a face pachetul de cesionat mai atractiv pentru potențialii cumpărători.

Angajamente privind o altă posibilitate de cesiune

Art.22. În anumite cazuri, punerea în aplicare a măsurii corective de cesiune aleasă de părți ar putea fi nesigură sau dificilă, din cauză, de exemplu, a unor drepturi de preempțiune deținute de către terți sau privind transferul, după caz, a unor contracte esențiale, a unor drepturi de proprietate intelectuală sau a unor angajați, după caz. Cu toate acestea, părțile pot să estimeze că vor fi în măsură să cedeze activitățile respective în termenul stabilit.

Art.23. În asemenea cazuri, Consiliul Concurenței nu-și poate asuma riscul că, în cele din urmă, concurența efectivă să nu fie restabilită în urma punerii în practică a cesiunii propuse de către părți ca soluție. În consecință, părților le revine obligația de a propune, în angajamentul lor, o soluție suplinitoare care trebuie să prezinte perspective cel puțin egale cu soluția inițială, precum și un calendar prin

care sunt stabilite modalitățile și termenele de punere în aplicare a acesteia, în vederea restabilirii concurenței efective.

Eliminarea legăturilor structurale

Art.24. Angajamentele de cesiune nu trebuie limitate la eliminarea situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal create de integrări pe orizontală. Cedarea unei participații existente într-o societate în comun se poate dovedi necesară pentru a curma o legătură structurală cu un concurent important.

Art.25. În celelalte cazuri, o posibilă măsură corectivă ar fi cesiunea participațiilor minoritare sau eliminarea influențelor legate de implicarea în management, în scopul creșterii determinării de a concura pe piață.

2. Alte măsuri corective

Art.26. Cesiunea nu este singura măsură corectivă admisibilă de către Consiliul Concurenței. Pot exista situații în care cesiunea unei activități este imposibilă. De asemenea, situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal pot fi cauzate de factori specifici, cum ar fi existența unor acorduri exclusive, combinarea de rețele sau combinarea de brevete importante. În astfel de cazuri, Consiliul Concurenței trebuie să stabilească dacă alte tipuri de măsuri corective pot sau nu să aibă ca efect restabilirea concurenței efective pe piață.

Art.27. Modificarea în structura pieței, ca rezultat al inițierii unei concentrări economice, poate face ca aranjamentele contractuale existente să fie defavorabile concurenței. Acest lucru este valabil, în special, pentru acordurile exclusive de furnizare și de distribuție pe termen lung, când acestea limitează potențialul de piață disponibil pentru concurență. Atunci când entitatea rezultată din concentrare ar deține o cotă de piață substanțială, efectele de blocare a pieței, ca rezultat al acordurilor de exclusivitate existente, pot contribui la crearea unei poziții dominante. Într-un asemenea caz, rezilierea acestor acorduri poate fi considerată adecvată pentru a permite eliminarea îndoielilor privind compatibilitatea cu un mediu concurențial normal, dacă este evident faptul că această exclusivitate *de facto* nu este menținută.

Art.28. Modificarea în structura pieței, ca rezultat al inițierii unei concentrări economice, poate conduce la apariția de bariere sau obstacole importante la intrarea pe piață relevantă. Asemenea bariere pot rezulta dintr-un control asupra infrastructurii, în anumite rețele, sau asupra unei tehnologii esențiale, inclusiv asupra unor brevete, know-how sau asupra altor drepturi de proprietate intelectuală. În astfel de cazuri, măsurile corective pot consta în angajamentul părților notificatoare de a facilita intrarea pe această piață, garantând concurenților lor un acces la această infrastructură necesară sau la această tehnologie esențială.

Art.29. În cazul în care situația de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal este creată de controlul asupra unei tehnologii esențiale, cesiunea tehnologiei respective constituie cea mai bună măsură corectivă, întrucât elimină

o relație durabilă dintre noua entitate și concurenții săi. Totuși, Consiliul Concurenței poate accepta acordurile de licență (preferabil licențe exclusive, fără nici o posibilitate de restricție a exploataării de către licențiat) în locul cesionării tehnologiei respective, atunci când, spre exemplu, această cesiune ar avea ca efect împiedicarea continuării cercetărilor eficiente aflate în curs.

Art.30. Din cauza particularităților situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal ridicate de o anumită operațiune de concentrare economică, pe mai multe piețe, părțile ar putea să propună pachete de măsuri corective, care conținând combinarea cesiunii cu alte măsuri corective, care să faciliteze intrarea pe piață a altor operatori, asigurând acestora acces la rețele sau la alte elemente specifice. Asemenea pachete de angajamente pot fi adecvate spre a permite soluționarea problemelor specifice de blocare a pieței care apar, de exemplu, la operațiunile de concentrare economică în sectoarele de telecomunicații și media. În plus, atunci când operațiunea afectează, în principal, o piață a produsului, este posibil ca numai un pachet de angajamente de tipuri diferite să poată rezolva situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal pe care le prezintă această operațiune.

CAPITOLUL IV.

Cazuri în care măsurile corective sunt dificil sau chiar imposibil de identificat

Art.31. Consiliul Concurenței va avea în vedere diversele soluții susceptibile de a elimina situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal, pe care le ridică o operațiune de concentrare economică, sub rezerva că aceste soluții să fie convingătoare și eficiente. Există, totuși, cazuri de concentrări economice în care nu poate fi identificată nici o măsură corectivă adecvată pentru eliminarea situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal. În astfel de cazuri, singura soluție posibilă este refuzul autorizării concentrării economice.

Art.32. În cazul în care părțile propun măsuri corective de o asemenea amploare și complexitate încât Consiliul Concurenței se află în imposibilitatea de a determina cu certitudine că va fi restabilită concurența efectivă pe piață, nu poate fi emisă o decizie de autorizare.

CAPITOLUL V.

Condiții speciale pe care trebuie să le îndeplinească proponerile de angajamente

1. Faza I

Art.33. Consiliul Concurenței poate să declare o operațiune de concentrare economică compatibilă cu un mediu concurențial normal, conform art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței, dacă se constată că, în urma modificării propuse, operațiunea notificată nu prezintă îndoeli serioase. Părțile pot să prezinte Consiliului Concurenței propuneri de angajamente înainte de data efectivă a

notificării sau într-un termen de maxim două săptămâni de la această dată. În cazul în care măsurile corective sunt acceptate, Consiliul Concurenței va emite o decizie în ceea ce privește concentrarea economică notificată, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 51 din Legea concurenței.

Art.34. Pentru a putea fi luate în considerare la fundamentarea unei decizii emise conform art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr.21/1996, propunerile de angajamente trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie prezentate în termen, cel mai târziu în ultima zi a termenului de două săptămâni;
- b) să fie suficient de precise și detaliate spre a permite realizarea unei evaluări complete;
- c) părțile trebuie să explice modul în care angajamentele propuse permit soluționarea situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal, identificate de Consiliul Concurenței.

În momentul prezentării angajamentelor, în vederea consultării terților care ar putea fi afectați de concentrarea economică propusă, părțile trebuie să furnizeze Consiliului Concurenței și o versiune neconfidențială a angajamentelor.

Art.35. Angajamentele propuse de părți în concordanță cu aceste cerințe vor fi evaluate de către Consiliul Concurenței, care va putea consulta și terții cu privire la eficacitatea angajamentelor propuse, sub forma unui test de piață.

Art.36. Dacă evaluarea confirmă că angajamentele propuse înlătură îndoielile serioase ridicate de operațiune, Consiliul Concurenței poate autoriza operațiunea de concentrare în faza I.

Art.37. Când aprecierea angajamentelor propuse evidențiază faptul că acestea nu sunt suficiente pentru a restabili mediul concurențial normal, părțile vor fi informate în consecință. Deoarece măsurile corective din faza I sunt destinate să furnizeze un răspuns direct, simplu, la o situație de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal ușor identificabilă, în această fază pot fi acceptate numai modificări limitate ale angajamentelor propuse. Asemenea modificări, prezentate ca un răspuns imediat trebuie să conțină clarificări, perfecționări și/sau îmbunătățiri, care permit ca angajamentele să fie aplicabile și efective.

Art.38. Dacă părțile nu au eliminat îndoielile serioase, Consiliul Concurenței va decide deschiderea unei investigații în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) lit. c) din lege.

2. Faza a II- a

Art.39. Consiliul Concurenței va declara o operațiune de concentrare compatibilă cu un mediu concurențial normal dacă, în urma modificării, concentrarea economică notificată nu mai creează sau nu mai consolidează o poziție dominantă, în sensul art. 13 din Legea nr.21/1996. Angajamentele propuse Consiliului Concurenței trebuie să-i fie comunicate într-un termen de 30 de zile de la data deschiderii investigației. Părțile pot solicita prelungirea acestui termen cu maxim 15 zile sub condiția prezentării și justificării unor circumstanțe excepționale. Cererea de prelungire poate fi depusă în interiorul termenului de 30 de zile.

Prelungirea nu este posibilă decât dacă există circumstanțe excepționale și dacă, în cazul analizat, Consiliul Concurenței dispune de timp suficient pentru a evalua propunerile și a consulta terții.

Art.40. Consiliul Concurenței poate examina angajamentele adecvate, înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 39. Părțile sunt invitate să prezinte proiecte de propuneri privind chestiunile de fond și de procedură necesare pentru asigurarea aplicabilității depline a angajamentelor.

Art.41. Propunerile de angajamente prezentate în scopul emiterii unei decizii în condițiile art. 51 alin. (2) lit. c) din Legea Concurenței nr.21/1996 trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie prezentate în termen, cel mai târziu în ultima zi a termenului prevăzut de art. 39;

b) să fie de natură a rezolva toate situațiile de incompatibilitate expuse în comunicarea obiecțiilor și care nu au fost înlăturate ulterior. În aceasta privință, ele trebuie să specifice condițiile de fond și modalitățile de aplicare acceptate de către părți, într-o manieră suficient de precisă, pentru a-i permite Consiliului Concurenței aprecierea tuturor elementelor;

c) părțile trebuie să explice modul în care angajamentele propuse permit rezolvarea situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal.

În vederea consultării terților care ar putea fi afectați de concentrarea economică propusă, în momentul prezentării angajamentelor, părțile trebuie să depună la Consiliul Concurenței și o versiune neconfidențială a acestora.

Art.42. Odată îndeplinită condiția de la art. 41, Consiliul Concurenței procedează la examinarea angajamentelor propuse de părți. Dacă rezultatele acestei evaluări confirmă că angajamentele propuse elimină situațiile de incompatibilitate identificate și, dacă este nevoie, după consultarea terților interesări, Consiliul Concurenței va emite o decizie în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (2) lit. c).

Art.43. Dacă, în schimb, evaluarea conduce la concluzia că angajamentele propuse nu sunt evident suficiente pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal ridicate de operațiunea de concentrare, Consiliul Concurenței va informa părțile despre aceasta. Atunci când părțile modifică ulterior angajamentele propuse, Consiliul Concurenței poate accepta aceste angajamente modificate numai dacă poate stabili, în mod clar – pe baza aprecierii sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, inclusiv pe baza rezultatelor consultării anterioare a terților, și fără a mai avea nevoie de vreun alt test de piață de același tip – faptul că, astfel de angajamente, odată puse în aplicare, vor elimina situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal.

CAPITOLUL VI.

Condiții pentru punerea în aplicare a angajamentelor

Art.44. Părțile propun angajamentele cu scopul de a obține autorizarea operațiunii de concentrare economică preconizată, iar îndeplinirea acestora are loc, în mod

normal, după emiterea deciziei. Sunt necesare măsuri de protecție, pentru asigurarea implementării cu succes și în termenul prevăzut a acestor angajamente. Aceste prevederi privind implementarea angajamentelor vor fi incluse în angajamentele asumate de către părți față de Consiliul Concurenței. Acestea trebuie examinate de la caz la caz, în special cele care privesc termenele stabilite pentru punerea în aplicare, care ar trebui, în general, să fie cât mai scurte posibil. De aceea, nu este posibilă standardizarea acestor cerințe.

Art.45. Prevederile prezentului capitol sunt destinate să sprijine părțile în formularea propunerilor de angajamente. Principiile expuse se bazează pe ipoteza unui angajament de cesiune, acesta fiind de regulă angajamentul tipic. Totuși, multe dintre principiile expuse în continuare sunt aplicate, în egala măsură, și altor tipuri de angajamente.

1. Caracteristici esențiale ale angajamentelor de cesiune

Art.46. Într-un angajament de cesiune tip, activitatea obiect al cesiunii constă, în mod normal, într-o combinație de imobilizări corporale și necorporale, care poate lua forma unei societăți sau a unui grup de societăți preexistente, ori a unei activități care, până atunci, nu fusese constituită ca societate. De aceea, părțile, atunci când prezintă un angajament de cesiune, trebuie să definească precis și exhaustiv ceea ce intenționează să cesioneze, aceasta fiind descrierea activității obiect al cesiunii. În descriere trebuie să fie incluse toate elementele activității care sunt necesare pentru ca aceasta să poată fi aptă de a produce o concurență viabilă pe piață: imobilizările corporale (de exemplu, activități de cercetare și dezvoltare, de producție, de distribuție, de vânzare sau marketing) și imobilizările necorporale (de exemplu, drepturi de proprietate intelectuală, fondul de comerț), personalul, acordurile de furnizare și de vânzare (cu toate garanțiile adecvate, necesare în privința transferabilității lor), listele cu clienți, acordurile de service cu terții, asistența tehnică (arie de aplicare, durată, cost, calitate) etc. Pentru a evita orice neînțelegere referitoare la activitatea de cesionat, activele care sunt utilizate în cadrul exploatarea acestora, dar pe care părțile nu doresc să le cesioneze, trebuie să fie enumerate în mod distinct.

Art.47. Descrierea va trebui să conțină un mecanism care să-i permită cumpărătorului activității menținerea și selecționarea personalului de care are nevoie. Un astfel de mecanism va trebui să fie aplicat, atât personalului afectat activității respective, astfel cum aceasta funcționa la momentul cesiunii, cât și personalului care asigură funcțiunile esențiale ale activității, cum ar fi personalul de cercetare - dezvoltare și personalul responsabil cu tehnologia informației grupului, chiar dacă aceste persoane sunt afectate, în acel moment, altor activități ale părților.

Art.48. Cesiunea trebuie să fie încheiată într-un termen determinat, convenit între părți și Consiliul Concurenței, care ia în considerare toate circumstanțele relevante. Pachetul care va fi cesionat va specifica ce tip de acord – scrisoare de intenție obligatorie, acord final, transfer al unui titlu legal – urmează să fie încheiat și la ce dată. Termenul stabilit pentru cesiune va începe să curgă de la data comunicării deciziei Consiliului Concurenței.

Art.49. Pentru asigurarea eficacității angajamentului, vânzarea către un cumpărător propus este condiționată de aprobarea prealabilă a Consiliului Concurenței. Cumpărătorul trebuie, în mod normal, să fie un concurent existent sau potențial, viabil, independent față de părți și fără nici o legătură cu acestea, care posedă resurse financiare necesare, competențe confirmate și are motivarea necesară pentru a putea menține și dezvolta activitatea cesionată ca pe o forță de piață, în concurență cu părțile. În plus, achiziționarea activității de către un anumit cumpărător propus trebuie să nu fie susceptibilă de a crea noi situații de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal și să nu antreneze riscul de întârziere a aplicării angajamentului propus. Acestea reprezintă criteriile pentru selecția cumpărătorului. Pentru asigurarea menținerii efectului structural al unei măsuri corective, entitatea rezultată în urma concentrării economice nu poate, chiar în absența unei clauze explicite în acest sens, să dobândească, ulterior, vreo influență asupra întregii activități cesionate sau a unei părți a acesteia, în afară de cazul în care Consiliul Concurenței a apreciat în prealabil ca structura pieței a fost modificată, între timp, într-o asemenea măsură, încât absența influenței asupra activității cesionate nu mai este necesară pentru a face concentrarea compatibilă cu un mediu concurențial normal.

2. Măsuri provizorii de salvagardare a activității de cesionat – Mandatarul însărcinat cu garantarea separării activităților

Art.50. Părțile sunt obligate să reducă la minimum orice risc eventual de pierdere a potențialului concurențial al activității de cesionat, rezultat din incertitudinile inerente unui transfer de activitate. În perspectiva cesiunii, Consiliul Concurenței va cere părților să propună angajamente care să asigure menținerea independenței, a viabilității economice, a valorii de piață și a competitivității activității.

Art.51. Aceste angajamente sunt destinate să mențină separarea dintre activitatea de cesionat și activitățile care vor fi păstrate de către părți și să asigure o gestiune distinctă și vandabilă a acestei activități. Părțile sunt ținute să ia toate măsurile pentru ca activele corporale și necorporale ale ansamblului de cesionat să fie menținute, conform bunelor practici comerciale și practicii normale de afaceri. Se are în vedere, în special, menținerea activelor fixe, a know-how-ului și a informațiilor comerciale cu caracter confidențial sau exclusiv, a clienței și a competențelor tehnice și comerciale ale angajaților. În plus, părțile trebuie să facă astfel încât activitatea cesionată să continue a fi exploatată ca mai înainte. Această obligație include dotarea pachetului cu toate funcțiunile administrative și de management adecvate, alocarea, către acesta, a unor capitaluri suficiente și deschiderea unei linii de credit, putând fi incluse și alte condiții specifice necesare pentru menținerea concurenței în sectorul implicat.

Art.52. Întrucât Consiliul Concurenței nu poate fi permanent direct implicat în supervizarea respectării măsurilor provizorii de conservare, acesta va putea aproba desemnarea unui mandatar pentru a îndeplini această misiune. Acest mandatar, însărcinat cu asigurarea separării activității ce urmează a fi cesionată, va acționa în interesul activității respective. În angajament trebuie să fie specificate dispozițiile mandatului. Acest mandat, care trebuie să fie aprobat de

către Consiliul Concurenței, împreună cu numirea mandatarului, va cuprinde, de exemplu, toate responsabilitățile de control, în special dreptul de a propune și, dacă este nevoie, de a impune toate măsurile pe care mandatarul le consideră necesare pentru a garanta respectarea fiecăruia dintre angajamente, precum și rapoarte periodice privind respectarea angajamentelor.

3. Punerea în aplicare a angajamentelor – Mandatarul însărcinat cu cesiunea

Art.53. Angajamentele trebuie, de asemenea, să precizeze detaliile și procedurile de control pe care Consiliul Concurenței le va exercita asupra implementării cesiunii: de exemplu, criteriile de aprobare a cumpărătorului, obligațiile în materie de raportări periodice și aprobarea prospectului sau materialului publicitar. Nici în acest caz Consiliul Concurenței nu va putea să se ocupe direct de controlul cesiunii. De aceea, în majoritatea cazurilor, Consiliul Concurenței apreciază oportun să ceară desemnarea unui mandatar însărcinat să supravegheze punerea în aplicare a angajamentelor.

Art.54. Rolul mandatarului însărcinat cu cesiunea variază, în funcție de activitate, dar implică, în general, controlul, care cuprinde dreptul de a propune și, dacă este nevoie, de a impune toate măsurile pe care le consideră necesare pentru asigurarea respectării fiecărui angajament, precum și redactarea de rapoarte periodice. Dacă este necesar, misiunea mandatarului se va desfășura în două faze. În cursul primei faze, acesta va fi responsabil cu supravegherea eforturilor părților pentru găsirea unui cumpărător potențial. Dacă părțile nu reușesc, în termenele fixate în angajamentele lor, să găsească un cumpărător corespunzător, atunci, în cursul celei de-a doua faze, mandatarului i se va cere un mandat irevocabil, abilitându-l să ceseze activitatea într-un termen precis, la orice preț, sub rezerva aprobării prealabile a Consiliului Concurenței.

4. Aprobarea mandatarului și mandatul acestuia

Art.55. În funcție de tipurile de angajamente implicate și de elementele de fapt, mandatarul însărcinat cu cesiunea va putea fi sau nu aceeași persoană, ori aceeași instituție cu cea care este însărcinată cu separarea activității de cesionat. Ca regulă generală, mandatarul va fi o bancă de investiții, o societate de management, de consultanță ori de contabilitate sau orice altă instituție similară. Părțile vor propune Consiliului Concurenței unul sau mai mulți mandatar. Mandatarul va trebui să fie independent față de părți, să dețină calificările necesare îndeplinirii misiunii sale și să nu fie sau să nu devină obiectul unui conflict de interese. Incumbă părților să furnizeze Consiliului Concurenței toate informațiile adecvate, care îi vor permite să verifice dacă mandatarul îndeplinește aceste cerințe. Consiliul Concurenței va examina și aproba termenii mandatului, care este irevocabil, cu excepția cazului în care autorității de concurență i-ar putea fi învederat un motiv valabil spre a justifica desemnarea unui nou mandatar.

Art.56. Părțile sunt responsabile de remunerarea fiecărui mandatar, pentru toate serviciile prestate în executarea sarcinilor sale, iar sistemul de remunerare va trebui să fie de natură a nu împiedica independența și eficacitatea mandatarului în exercitarea mandatului său. Mandatarul își va asuma sarcini specifice,

destinate să-i permită asigurarea aplicării, cu bună-credință, a angajamentelor, în numele Consiliului Concurenței. Aceste sarcini vor fi definite în mandat, care trebuie să conțină toate dispozițiile necesare pentru a-i permite mandatarului să-și îndeplinească misiunea, în condițiile angajamentelor acceptate de către Consiliul Concurenței. În plus, mandatul va trebui să fie aprobat de către Consiliul Concurenței.

Art.57. În cazul în care angajamentele specifice, cu asigurarea respectării cărora a fost însărcinat mandatarul, au fost aplicate – adică, atunci când titlul legal confirmând cesiunea a fost obținut, ori atunci când anumite obligații speciale, care au continuat și post-cesiune, au încetat - , mandatarul va trebui, conform puterilor cu care a fost investit, să ceară Consiliului Concurenței descărcarea sa de orice alte responsabilități. Totuși, chiar și în cazul în care această descărcare îi va fi fost acordată, Consiliul Concurenței va putea cere ca mandatarul să fie desemnat din nou, dacă apreciază ca angajamentele avute în vedere nu au fost aplicate integral și în mod corespunzător.

5. Aprobarea cumpărătorului și a contractului de cumpărare

Art.58. Părțile sau mandatarul pot proceda la cesiune numai în cazul în care Consiliul Concurenței aprobă cumpărătorul propus și contractul de cumpărare, pe baza modalităților stabilite în angajamente. Părților sau mandatarului li se cere să aducă dovezi suficiente Consiliului Concurenței, potrivit cărora respectivul cumpărător îndeplinește condițiile stabilite în angajamente, respectiv criteriile de selectare a cumpărătorului, și că activitatea este vândută conform angajamentelor. Consiliul Concurenței va comunica, în mod oficial, avizul său părților. Pentru a analiza motivele care îl determină pe cumpărătorul propus să intre în concurență cu entitatea nou creată, Consiliul Concurenței va discuta cu acesta, pe baza planului său de afaceri. În cazul în care sunt propuși cumpărători diferiți pentru diversele părți ale pachetului de cesionat, Consiliul Concurenței va trebui să aprecieze dacă fiecare dintre ei este corespunzător și dacă ansamblul contractelor de cesionat soluționează situațiile de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal.

Art.59. În cazul în care Consiliul Concurenței, în baza informațiilor de care dispune, ajunge la concluzia că achiziționarea pachetului de cesionat, de către cumpărătorul propus, amenință, *a priori*, să creeze situații de incompatibilitate cu un mediu concurențial normal² sau alte dificultăți susceptibile de a întârzia punerea în aplicare a angajamentelor, ori că aceasta indică lipsa unor stimulente adecvate pentru cumpărător spre a intra în concurență cu entitatea din care au fost cesionate activitățile, cumpărătorul propus nu va fi considerat acceptabil. În acest caz, Consiliul Concurenței își va face, în mod oficial, cunoscută poziția potrivit căreia candidatul propus nu satisface criteriile aplicabile cumpărătorului.

² situația apare cel mai probabil atunci când există deja o piață puternic concentrată și măsura corectivă propusă poate conduce la transferarea cotei de piață către alt concurent.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
